

התובע:

עו"ד גיא גיסין - בעל התפקיד

הנאמן להסדר נושים של תשואה 10 בע"מ (בהסדר נושים)

ע"י ב"כ עוה"ד יואל פרייליך ו/או ענבר חכימיאן-נהרי

ו/או עוה"ד יבגניה גלוחמן ואח' ממושרד גיסין ושות'

מרח' הברזל 38B, תל אביב

טל: 03-7467777; פקס: 03-7467700

בעל התפקיד

- נגד -

הנתבעים:

1. מר יונה שמש, ת.ז. 013370713

מרח' סמבורסקי דניאל 3 דירה 21, תל אביב, 6958403

2. מר ויצמן שירי, ת.ז. 54005244

רחוב שאול אביגור 1/51, תל אביב 69379

3. שמואל זונטג, ת.ז. 50590900

רח' זולב 7 ת.ד. 734, כוכב יאיר

4. עו"ד בלפור קוית, מ.ר. 13446

רחוב הפלמ"ח 75, באר שבע

טל: 08-6270074; פקס: 08-6272363

5. הגב' מיכאלה שמיר-צ'ירטוף, ת.ז. 027863893

רחוב דגניה 45, תל אביב

6. מר יוסף פלד, ת.ז. 41422528

רחוב ישראל גלילי 8, כוכב הצפון, תל אביב

7. מר אפרים איצקוביץ, ת.ז. 004892949

רחוב רבינא 11, תל אביב

8. יובל טוביאס, ת.ז. 026963583

רחוב אבא הלל 47א, רמת גן

9. רפאל ליטמן, ת.ז. 055391288

רחוב נהרונית 5, יבנה

10. הגב' רויטל גיגי, ת.ז. 028077907

רחוב החרוב 70, אודים

11. הגב' עדי אברמוביץ, ת.ז. 024695462

רחוב הכפר 7, קרית אונו 55525

12. עו"ד גיא אופיר, ת.ז. 029715364

רחוב צופית 16, כרמיאל

טל: 052-5051505

13. טללי הנגב בע"מ, ח.פ. 520043555

מרח' שד' שז"ר 3, באר שבע

14. ליטה השקעות וניהול נכסים בע"מ, ח.פ. 513227769

אצל עוה"ד בלפור קויתי

רחוב הפלמח 75, באר שבע

טל: 08-6270074; פקס: 08-6272363

15. מ.י.ד. צוק עבודות קבלניות בע"מ, ח.פ. 512611898

רחוב כצלסון 12, בית דגן

ואו באמצעות ב"כ ממשרד גלור ושות', עורכי דין

רחוב ז'בוטינסקי 7, רמת גן

טל: 03-6114920; פקס: 03-6114921

16. דוד מסאסא ת.ז. 056408677

רחוב כצלסון 12, בית דגן

ואו באמצעות ב"כ ממשרד גלור ושות', עורכי דין

רחוב ז'בוטינסקי 7, רמת גן

טל: 03-6114920; פקס: 03-6114921

הנתבעים

סוג התביעה: הצהרתית – הטלת אחריות על נושאי משרה, כספית

סכום התביעה: הסעדים הכספיים מועמדים ע"ס של 15,000,000 משיקולי אגרה בלבד

כתב תביעה

בית המשפט הנכבד מתבקש זאת לעשות שימוש בסמכותו בהתאם לסעיף 373 לפקודת החברות (נוסח חדש), התשמ"ג-1983 (להלן: "הפקודה") ולקבוע כי החברה נוהלה תוך כוונה לרמות את נושיה או לכל מטרת מרמה.

בהתאם לכך מבוקש ליתן פסק דין המצהיר כי כל אחד מהנתבעים 1-4, ביחד ולחוד, ישא באחריות אישית, ללא הגבלה, לתביעותיה ו/או התחייבויותיה של חברת תשואה 10 בע"מ, כפי שיימצאו במסגרת תביעות חוב שיוגשו בתיק הפירוק ויאושרו על ידי בית המשפט של פירוק (להלן: "החברה").

מבלי לגרוע מהחייב האמור לעיל (ביחס לנתבעים 1-4), מתבקש בית המשפט הנכבד להורות לנתבעים 1-11 לשלם לקופת ההסדר את הסכומים המפורטים בסעיף 190 לכתב תביעה זה להלן בגין שימוש שלא כהוגן בכספים ו/או נכסים של החברה, ונקט פעולות שלא כדין או לא כשורה בעת משא ומתן הנוגע לחברה, בהתאם לסעיף 374 לפקודה ו/או בגין הפרת חובות הזהירות והאמונים שלהם כלפי החברה ונושיה;

מבלי לגרוע מהאמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן פסק דין כספי המחייב את הנתבעים 12-16 לשלם לקופת ההסדר את סכומי התביעה הספציפיים כפי שפורטו בסעיף 190 להלן, בגין אחריותם לנוקים ספציפיים ו/או עקב עשיית עושר ולא במשפט על ידם.

את הסכומים הנ"ל מתבקש בית המשפט הנכבד להורות לנתבעים הנ"ל לשלם לקופת הסדר הנושים של החברה בצירוף ריבית והפרשי הצמדה ומע"מ כדין.

בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד להשית על הנתבעים הוצאות הולמות בגין הגשת תביעה זו ושכר טרחת עורכי דין בצירוף מע"מ כחוק.

כל זאת מן הטעמים שיפורטו בהרחבה במסגרת תובענה זו להלן, וכן לאור הממצאים החמורים שעלו כנגד הנתבעים בדו"ח אודות ממצאי חקירת נסיבות קריסת החברה שערך בעל התפקיד בהתאם להוראות סעיף 51 לתקנות החברות (פירוק), התשמ"ז-1987 (להלן: "דו"ח החקירה"). דו"ח החקירה הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב במסגרת תיק הפירוק של החברה (פר"ק 48425-07-11 להלן: "תיק הפירוק") ומצורף לתובענה זו כנספח 1 להלן.

• דו"ח החקירה שהגיש בעל התפקיד ביום 20.2.13 לבית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' הש' איתן אורנשטיין) בפר"ק 48425-07-11 מצורף לתובענה זו כנספח 1.

לשם הנוחות יתבסס כתב תביעה זה על שישה אדנים, כמפורט להלן:

אדן ראשון: פתח דבר 4

אדן שני: הצדדים לכתב התביעה והליכי חדלות הפירעון של החברה 5

אדן שלישי: תמצית התביעה 8

פרק א' - עסקאות שבוצעו בכספי החברה לרכישת מניותיה, תוך חילוץ בעל מניות מקורב (הנתבע 16) ותוך הסוואתן באצטלה של עסקה לגיטימית לרכישת משרדים 9

פרק ב' - עירוב נכסים בין החברה לבין הנתבעת 13 בנוגע לנכס מקרקעין ברח' העצמאות באר שבע 12

פרק ג' - העדר ביקורת ופיקוח על השקעות החברה בפרויקט בבאר שבע והעדפת מקורבים 16

פרק ד' - עסקאות מכר נכסי מקרקעין של החברה תמורת אגרות חוב 21

פרק ה' - הפרת חובות הדיווח על פי חוק ניירות ערך ותקנותיו והפרת הוראות חוק החברות לעניין אופן אישור עסקאות אשר לבעלי השליטה עניין בהן 26

29	אחריותם של הנתבעים	אדן רביעי:
38	הטיעון המשפטי לחיוב הנתבעים 1-11 לפי סעיפים 373 ו-374 לפקודת החברות	אדן חמישי:
41	סוף דבר	אדן שישי:

אדן ראשון: פתח דבר

- עניינה של תובענה זו בתמצית, ומבלי להחליף את האמור בה לגופה, בשורה של מעשים ומחדלים שביצעו הנתבעים 1-4 בחברה או מי מהם, ביודעין על דרך תרמית ולכל הפחות שלא כהוגן, בין בכובעם כבעלי שליטה בחברה, בין בנושאי משרה ודירקטורים בעלי מינוי רשמי, בין כמי שעקב פעולותיו ומחדליו צריך לשאת באחריות של נושא משרה, ובין כגורמים חיצוניים מסייעים לנייל אשר גרמו לחברה נזקים כבדים והובילו, בין היתר, לחדלות פירעונה של החברה וקריסתה ולאובדן כל כספה ונכסיה.
- מעשים אלו של הנתבעים 1-4 כמו גם רשלנותם של הנתבעים 5-11 אשר אמורים היו לשמש כשומרי סף מתוקף תפקידם כדירקטורים בחברה, מהווים הפרה של חובות זהירות, אמון ונאמנות אשר הנתבעים 1-11 חבים כלפי החברה; ניהול עסקי החברה בתרמית ותוך כוונה להונות את נושי החברה (ביחס לנתבעים 1-4); שימוש שלא כדין בנכסי וכספי החברה; רשלנות ועצימת עיניים. בתוך כך העלו חקירות בעל התפקיד ממצאים לפיהם הנתבעים ו/או מקורביהם, נטלו מהחברה כספים שלא כדין ו/או ביצעו עסקאות פסולות בנכסיה, והכל תוך עירוב נכסים ברור בין החברה לבין חברות אחרות בשליטת הנתבעים 1 ו-2 או מי מהם או מי ממקורביהם.
- הפעולות והמחדלים שיתוארו להלן בוצעו, ככל הנראה, החל מסמוך לאתר העברת השליטה בחברה לידי הנתבעים 1 ו-2 וביצוע גיוס אגרות החוב מהציבור (במחצית שנת 2007). רבים מהפעולות והמחדלים נמשכו גם לאתר שהחברה הגיעה, הלכה למעשה, לכדי חדלות פירעון.
- מעשי הנתבעים הביאו, בין היתר, למצב בו ככל שהתקרבו המועדים לתשלום ההחזרים על חשבון חובות החברה למחזיקי אגרות החוב מהציבור (בהיקף מקורי של כ-70 מחליון ₪), לא נותרו בידי החברה די כספים נזילים או נכסים הניתנים למימוש בתמורה התואמת את צרכי הנזילות של החברה. ובהתאם, הביאו את נושי החברה למצב בלתי אפשרי, בו הם ניצבים בפני שוקת שבורה ללא יכולת לגבות את חובם ועל כך מתבקשים הנתבעים 1-4 לתת את הדין ולשאת באחריות אישית ללא הגבלה על חובות והתחייבויות החברה. הנתבעים 5-11, אשר שימשו כדירקטורים בחברה בתקופה הרלבנטית יתבקשו לתת את הדין ולשאת באחריות לנזקים שנגרמו כתוצאה ממחדליהם רשלנותם והפרת חובת הזהירות והאמונים מצידם בקשר עם האירועים המתוארים להלן. הנתבעים 12-16, אשר הינם צדדים שלישיים שלא שימשו (בפועל או בכח) בנושאי משרה בחברה, יתבקשו להשיב לחברה אך את הנזקים הישירים שנגרמו ממעשיהם.
- בטרם יובאו בפני בית המשפט הנכבד ממצאי פעולות החקירה שביצע בעל התפקיד להסדר ועילות התביעה הניבטות מהן יובא להלן בתמצית רקע עובדתי אודות החברה והליכי חדלות הפירעון.

אדן שני: הצדדים לכתב התביעה והליכי חדלות הפירעון של החברה

6. חברת תשואה 10 בע"מ, הייתה (ועודנה) לאחר מכירת השלד הבורסאי שלה במסגרת תיק הפירוק), חברה ציבורית אשר ניירות הערך שלה רשומים למסחר בבורסה לניירות ערך בתל אביב.
7. השליטה בחברה עברה לנתבעים 1 ו-2 בחודש מרץ 2007, בדרך של הקצאת מניות לחברות בשליטתו של הנתבע 1 (חברת טללי הנגב בע"מ (ראה התייחסות נרחבת להלן), וחברת התו השמיני בע"מ) כנגד העברת נכסי נדליין בבאר שבע ובירושלים לבעלות החברה ותוספת תשלום במזומן על ידי הנתבע 2.
8. בהתאם לדיווח מיידי שפרסמה החברה ביום 29.3.2011, הונה המונפק והנפרע של החברה עמד נכון לאותו מועד על 192,429,148 מניות רגילות,¹ הוחזקו בידי בעלי עניין כמפורט להלן:
 - 8.1. מר יונה שמש (הנתבע 1) - 58,813,070 מניות, המהוות 30.57% מההון המונפק של החברה ו-30.86% מזכויות ההצבעה בה.
 - 8.2. מר ויצמן שירי (הנתבע 2) - 33,844,242 מניות, המהוות 17.59% מההון המונפק של החברה ו-17.76% מהזכויות ההצבעה בה.יתר מניות החברה הוחזקו על ידי הציבור. יודגש כי בהתאם לדיווח האמור, הצהירה החברה כי לאור קרבתם המשפחתית של ה"ה ויצמן שירי ויונה שמש, רואה בהם החברה "כמחזיקים יחד".
- דוח מיידי בדבר החזקות בעלי עניין ונושאי משרה בניירות ערך של החברה מיום 29.3.2011 מצורף לתובענה זו כנספת 2.
9. מאז העברת השליטה בחברה לנתבעים 1 ו-2, התיימרה החברה לעסוק בעיקר בייזום, רכישה, שיווק, ניהול והשכרה של נדליין ומסחר ברומניה ובישראל. בכלל זה החזיקה החברה בנכסים שיועדו לפיתוח והקמה ברומניה ובנכסי נדליין בישראל.
- העתק כריכת תשקיף ההנפקה של החברה מצורף לתובענה זו כנספת 3.
10. משכשלה החברה מלעמוד בהתחייבויותיה כלפי מחזיקי אגרות החוב שלה ניתן ביום 8.8.2011, לבקשת הנאמנים למחזיקי אגרות החוב של החברה, ובהסכמת החברה, צו פירוק זמני לחברה במסגרתו מונה עו"ד גיא גיסין לתפקיד מפרק זמני של החברה.
- העתק צו הפירוק מיום 8.8.2011 (החלטת כ"ב השופט א. אורנשטיין) מצורף לתובענה זו כנספת 4, ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.
11. ביום 3.1.2012 אישר בית המשפט הנכבד של פירוק, הסדר נושים לחברה אשר צפוי היה להניב לנושי החברה החזר המהווה פחות מ-10% מסכום הנשייה הכולל של החברה (להלן: "הסדר הנושים"). במסגרת הסדר הנושים הוקנו לתובע כלל הסמכויות המוקנות למפרק חברה, לרבות ביצוע בדיקות ותקירות אודות נסיבות קריסתה של החברה.
- העתק הסדר הנושים מצורף לתובענה זו כנספת 5.
- העתק החלטת בית המשפט הנכבד המורה על אישור הסדר הנושים מצורף לתובענה זו כנספת 6.
12. לאחר אישור הסדר הנושים וקבלת סמכויות החקירה, החל התובע בפעולות לאיתור מידע אודות הנסיבות אשר הובילו לקריסתה של החברה. חלק ניכר מהממצאים שיובאו להלן התגלו לח"מ תוך כדי

¹ בהתאם לדיווח מיידי אחרון מיום 21.7.2010 בדבר מצבת הון ומרשמי ניירות ערך, אשר דווח על ידי החברה. (מחן 1,810,282 מניות רדומות אשר הוחזקו על ידי חברה בת ו-22,300 מניות שהוחזקו על ידי החברה עצמה)

פעולותיו לטובת השלמת התחייבויות החברה כלפי צדדים שלישיים ו/או כתוצאה מפעולות גבייה מגורמים החייבים לחברה סכומים הנאמדים במאות אלפי שקלים.

13. ביום 20.2.2013 הגיש התובע לבית המשפט שלפירוק דו"ח ראשוני אודות ממצאי חקירתו, במסגרתו ביקש בעל התפקיד כי לנוכח ממצאי החקירה התמורים, כפי שפורטו בהרחבה בדו"ח, יורה בית המשפט הנכבד שלפירוק לבעל התפקיד להשלים את החקירות לשם גיבוש, הכנה והגשה של תביעות נזיקיות ו/או בקשות למתן הוראות, לחיוב בעלי השליטה בחברה ו/או נושאי המשרה ו/או גורמים נוספים שהיו מעורבים בפעולות שהובילו לקריסת החברה כמתואר בדו"ח החקירה נספח 1 לעיל.

14. לנוכח ממצאי דו"ח החקירה, הוסיף בעל התפקיד ובחן את עילות התביעה העומדות לו ביחס למעשיהם של הנתבעים ומכאן מוגשת תובענה זו כנגד הנתבעים כדלקמן:

א. בעלי השליטה

14.1. הנתבע 1 – מר יונה שמש – בעל מניות ובעל שליטה בחברה, בן דודו של הנתבע 2. למיטב ידיעת בעל התפקיד, הנתבע 1 לא כיהן בתפקיד פורמאלי בחברה אולם מדיווחי החברה וממצאי בעל התפקיד שיפורטו להלן, ניתן ללמוד כי הנתבע 1 בקיא בעסקי החברה, היה שותף להחלטות הנהלת החברה באמצעות הנתבע 2 ופעולות שונות שיתוארו להלן בוצעו על ידי החברה ו/או על ידי הנתבע 2, בידיעות והסכמת הנתבע 1 ועל מנת להיטיב עם הנתבע 1 ועם חברות אחרות שבשליטתו (ראה פרק א' לאדן השלישי בתובענה זו). כך או כך, אין ספק כי יש להתייחס אל הנתבע 1, כמי שהיה שותף "לייסוד ויזום החברה" כמשמעות מונח זה בסעיף 374 לפקודה.

14.2. הנתבע 2 – מר ויצמן שירי (להלן: "שירי") – בעל מניות ובעל שליטה בחברה, שימש כמנכ"ל החברה עד חודש ינואר 2011 וכיהן במקביל (עד חודש אוגוסט 2011) גם כיו"ר דירקטוריון החברה. שירי הינו גם בעל שליטה ומנכ"ל הנתבעת 13 חברת טללי הנגב בע"מ (להלן: "טללי הנגב") המשמשת נושא לפרק ב' לתובענה זו להלן. כפי שיוכיח בעל התפקיד, שירי היה הרוח החיה מאחורי החברה (בשמו ובשם הנתבע 1 אשר יחד עימו החזיק בשליטה בחברה, בעצמו או באמצעות הנתבעת 13, חברה בשליטתו), והוא שהוביל בפועל את פעילותה והוליך אותה עקב בצד אגודל למצב של חדלות פירעון. כל זאת, תוך שהוא מסייע בחילוץ מקורביו, מתחייב בשם החברה לביצוע עסקאות ונוטל בשם החברה התחייבויות שאין ביכולתה לעמוד בהן ועושה שימוש שלא כדין בכספי ונכסי החברה.

ב. נושאי המשרה ו/או מי שיש להטיל עליו אחריות כשל נושא משרה

14.3. הנתבע 3 – מר שמואל זונטג – סמנכ"ל הכספים של החברה, נושא משרה בכיר בחברה בתקופה הרלוונטית, מתוקף תפקידו היה מר זונטג מעורב ולכל הפחות מודע למהלכים שבוצעו על ידי הנתבעים האחרים בעניינינו. דגש מיוחד ניתן בתובענה זו לגישת "שב-ואל-תעשה" בה נקט לכאורה מר זונטג ולהיעדר הפיקוח מצידו על ענייניה הכספיים של החברה הכספים שהיא מוציאה ומתחייבת להוציא בקשר עם פרויקט החברה בבאר שבע (ראה פרק ג' להלן), העסקאות עם מר גיא אופיר (הנתבע 12) ועוד.

14.4. הנתבע 4 – עו"ד בלפור קויתי – מעורכי הדין הוותיקים בבאר שבע, העניק בין היתר שירותים משפטיים לחברה ולטללי הנגב (ראה פרק ג' לאדן השלישי להלן). כפי שיפורט להלן, מעורבותו הישירה והמלאה של עו"ד קויתי בניהול ופיקוח בפועל על הפרויקט בבאר שבע

באמצעות הנתבעת מס' 14 - חברה אשר פורמלית נמצאת בשליטת רעייתו, נטילת התחייבויות בלתי סבירות בשם החברה תוך ידיעה ברורה כי אין ביכולתה לעמוד בהן כמו גם פעילותו כעורך דין לקיזוז והשבת סכומי אגרות המגיעים לחברה מעיריית באר שבע, לטובת טללי הנגב, מצביעות על היותו של עו"ד קויטי נושא משרה דה-פקטו בחברה ו/או על כך שבהתאם לסעיף 96כד לחוק וסעיף 374 לפקודה, יש להטיל עליו באופן אישי אחריות כשל נושא משרה, וכן להוסיף ולהטיל עליו אחריות בגין הפרת חובות הזהירות, ופעולות בניגוד עניינים, הנובעים ממעמדו ותפקודו כעורך כדין וכן להטיל עליו אחריות בגין התנהלותו הרשלנית באופן כללי.

ג. חברי הדירקטוריון – הנתבעים 5 - 11

בעל התפקיד יטען להלן כי חברי הדירקטוריון כשלו בתפקידם, ובין היתר, לנהל ולפקח על התנהלות החברה ובעלי השליטה באופן שהוביל בסופו של יום להידרדרות הכלכלית של החברה ולקריסתה ולפיכך תביים הם באחריות אישית כלפי החברה ונושייה.

14.5. הנתבעת 5 – הגב' מיכאלה שמיר צ'טרופ – כיהנה כחברת דירקטוריון החברה בתקופה שבין 16.10.2006 – 4.1.2010.

14.6. הנתבע 6 – מר יוסף פלד – כיהן כדירקטור חיצוני בחברה בתקופה שבין 23.11.2006 – 29.6.2008.

14.7. הנתבע 7 – מר אפרים איצקוביץ' – כיהן כחבר דירקטוריון בחברה בתקופה שבין 26.3.2007 – 25.5.2008.

14.8. הנתבע 8 – מר יובל טוביאס – כיהן כסמנכ"ל הכספים בחברה בתקופה שבין 26.3.2007 – 20.6.2007 ולאחר מכן כחבר דירקטוריון בחברה בתקופה שבין 28.8.2007 – 4.1.2010.

14.9. הנתבע 9 – מר רפאל ליטמן – כיהן כחבר דירקטוריון בחברה בתקופה שבין 28.8.2007 – 11.1.2011.

14.10. הנתבעת 10 – הגב' רויטל גיגי – כיהנה כדירקטורית חיצונית בחברה בתקופה שבין 3.2.2008 – 10.6.2010.

14.11. הנתבעת 11 – הגב' עדי אברמוביץ' – כיהנה כדירקטורית חיצונית בחברה בתקופה שבין 4.9.2008 – 12.5.2011.

• העתק הדיווחים המיידים המודיעים על מינויים וסיום כהונתם של הדירקטורים מצורפים על פי סדר הופעתם לעיל ומסומנים כנספת 7.

15. זה המקום להזכיר כי לנתבעים הנ"ל, למעט עו"ד קויטי לגביו אין לח"מ מידע, לא הייתה בתקופת כניסתה של החברה להליכי חדלות פירעון פוליסת ביטוח דירקטורים ונושאי משרה (D&O) ברת תוקף. מבדיקות שערך בעל התפקיד עלה כי בסמוך לקריסת החברה הוצע לחברה להאריך את פוליסת ביטוח הדירקטורים, אך החברה או מי מטעמה (בהובלת הנתבע 2), נמנעו מטעם כלשהוא מלחדש את פוליסת הביטוח הישנה שלהם. במתדלם זה הוסיפו נושאי המשרה חטא על פשע, והותירו את נושי החברה בלא מקור פירעון לקראת הקריסה שהייתה צפויה זמן רב לפני שאירעה בפועל.

ד. המעגל החיצוני

- 15.1. הנתבע 12 – מר גיא אופיר, עו"ד במקצועו. בעליהם של המשרדים ששכרה החברה במגדלי משה אביב ברמת גן ונשוא פרק א' לאדן השלישי בתובענה זו.
- 15.2. הנתבעת 13 – חברת טללי הנגב בע"מ, חברה בשליטתו של הנתבע 2 ואשר ממנה רכשה החברה את פעילותה ואת הנכס ברוחב העצמאות בבאר שבע נשוא פרק ב' לאדן השלישי בתובענה זו.
- 15.3. הנתבעת 14 – ליטה השקעות וניהול נכסים בע"מ – חברה בשליטתה של הגב' ויולט קויתני, רעייתו של הנתבע 4. נשכרה לצורך ניהול ופיקוח להקמת הפרויקט המרכזי של החברה בבאר שבע ונשוא פרק ג' לאדן השלישי בתובענה זו.
- 15.4. הנתבעת 15 – מ.י.ד צוק עבודות קבלניות בע"מ – חברה בשליטתו של מר דוד מסאסא, בעל מניות בהתאם בהקצאה פרטית של החברה. רכשה מהחברה נכסים שבבעלותה בבאר שבע ונשוא פרק ד' לאדן השלישי בתובענה זו.
- 15.5. הנתבע 16 – מר דוד מסאסא – הינו בעל השליטה בנתבעת 15. מר מסאסא היה אחד מהניצעים בהקצאה פרטית של מניות שביצעה החברה בינואר 2007, במסגרת העברת השליטה בחברה לנתבעים 1 ו-2. במסגרת הקצאה פרטית זו, רכש מר מסאסא 6,000,000 מניות של החברה אשר היוו באותה עת 3.14% מההון המונפק והנפרע של החברה. כפי שיפורט בפרק א' להלן, מחקירות בעל התפקיד הסתבר כי כספים אשר הועברו בתרמית ושלא כדין מהחברה לנתבע 12 – מר גיא אופיר, שימשו ככל הנראה לרכישת מניותיו של מר מסאסא, במהלך חודש יוני 2008 או בסמוך לכך. בשלהי שנת 2009, לאחר שכבר מכר את מניותיו בחברה כאמור לעיל, ניהל מר מסאסא מו"מ בשם הנתבעת 15 והתקשר עם החברה בעסקה נשוא פרק ד' לאדן השלישי בתובענה זו.

אדן שלישי: תמצית התביעה

16. מממצאי החקירה שניהל בעל התפקיד, עולה כי החל ממחצית 2007, מועד רכישת החברה על ידי בעלי השליטה, הנתבעים 1 ו-2 (להלן: "**בעלי השליטה**"), נהגו בעלי השליטה בחברה ובקופתה כבשלהם, תוך עירוב נכסים מובהק בינה ובין חברות אחרות שבשליטתם ו/או כיסם הפרטי כל זאת תוך העדפת מקורבים להם ו"חילוץ" המקורבים מהשקעותיהם הכושלות בשעה שצריך היה להיות ברור כי החברה לא תוכל לעמוד בהתחייבויותיה כלפי נושים אחרים ובכלל זה מחזיקי אגרות החוב של החברה, נושיה העיקריים ובהיקף ניכר.
17. הפעולות המתוארות בכתב תביעה זה להלן, לא היו מתאפשרות אלמלא מחדליהם ורשלנותם, העולה כדי עצימת עיניים, של חברי הדירקטוריון בחברה ונושאי המשרה והמבקרים הפנימיים שלה כאחד, אשר התעלמו במשך שנים ובאופן שיטתי מאינדיקציות שליליות וממשמעות הצטברותם של נתונים על פעילותה ומצבה של החברה, וזאת הן בהיבטים הכלליים של התנהלותה וניהולה של החברה והן בהיבטים פרטניים, הנוגעים לביצוע עסקאות שונות בחברה אשר יש בהן כדי לעורר חשד כבד בדבר פעילות בלתי תקינה הנעשית על ידי בעלי השליטה בחברה.
18. כך, במשך שנים פעלו חברי הדירקטוריון ונושאי המשרה בחברה באופן רשלני ומרושל, תוך שהיה בפעולותיהם כדי לגרום להידרדרותה של החברה למצב של חזלות פירעון מובהק כאשר מאחוריה נותרו נושים רבים אשר חוב החברה כלפיהם מסתכם נכון להיום בלמעלה מ-100 מיליון ₪.

19. אופן פעולה זו של קברניטי החברה יצר בין היתר, אווירה של אי הקפדה, זלזול, רישול, ואף חוסר אכפתיות באשר לגורלה של החברה כאשר התנהלות זו אפשרה לבעלי השליטה לנהוג בחברה ובקופתה באופן פזרני, חסר אחריות ותוך הפרה בוטה של המטרות לשמם נוסדה החברה.

20. על פי ממצאי החקירה של בעל התפקיד, פעולות אלו של קברניטי החברה, כפי שיפורט בהרחבה להלן, מקימות עילות תביעה נזיקית כנגד כל אחד ואחד מן הנתבעים. באשר לנתבעים 2 – 11 אשר כיהנו כנושאי משרה ותברי דירקטוריון בחברה² בזמנים הרלוונטיים (ובזמנים שונים זה מזה) אין חולק, כי התנהלותם הפגומה, הרשלנית ואף זדונית במקרים מסוימים היא זו שהובילה את החברה לקריסתה, ומשכך הדבר ולטענת בעל התפקיד, קמה לקופת הסדר הנושים עילת תביעה לפי סעיפים 373 – 374 לחוק החברות התשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק החברות"), המאפשרים לבית המשפט להורות על הטלת כל חובות החברה על הנתבעים 1-4 והטלת אחריות ישירה לנוקים ספציפיים כנגד הנתבעים 5 – 11 בגין הפרת חובות אמון וזהירות ופעולות רשלניות.

21. באשר לנתבעים 12-16 יטען בעל התפקיד, כי כל אחד ואחד מהם שיתף פעולה עם בעלי השליטה בחברה לביצוע פעולות לא כשרות באשר לחברה, ובדרך זו אף נטל כספים ו/או קיבל נכסים של החברה תוך עושק של נכסי החברה ופגיעה ישירה בנושיה.

22. בנסיבות אלו דומה, כי לא נותרה ברירה בידי בעל התפקיד אלא להגיש תביעה זו, וזאת לצורך הגנה על זכויותיהם של נושי החברה אשר כתוצאה מפעולות המפורטות להלן, עומדים היום אל מול שוקת שבורה מבלי שקיימת בידיהם אפשרות ממשית אחרת לגבות את חובותיהם מאת החברה אשר למעשה רוקנה על ידי קברניטיה מכל תוכן.

פרק א' - עסקאות שבוצעו בכספי החברה לרכישת מניותיה, תוך חילוץ בעל מניות מקורב (הנתבע 16) ותוך הסוואתן באצטלה של עסקה לגיטימית לרכישת משרדים

23. כאשר נכנס בעל התפקיד לתפקידו, נודע לו כי בספרי החברה רשומים סכומים המגיעים לה מהנתבע 12, מר גיא אופיר (להלן: "אופיר"), על חשבון עסקת מכר משרדים שעל פיה התיימרה החברה לרכוש מאופיר, ובוטלה בשלב מאוחר יותר.

24. כך, עלפי דיווחי החברה, ביום 4.11.2008 נחתמו בין אופיר לבין החברה הסכמים לרכישת המשרדים, הציוד והריהוט המשרדים בתמורה לסך כולל של כ- 3.2 מיליון ₪.

• העתק הסכמי המכר מיום 4.11.2008 מצורפים לתובענה זו **כנספה 8**.

25. בהמשך, התיימר שירי להודיע לאופיר כי בשל בעיות מימון, אין בידי החברה להשלים את עסקאות מכר המשרדים והציוד. לפיכך, חתמו הצדדים ביום 27.4.2009 על הסכמי ביטול לעסקאות המכר. במסגרת הסכם הביטול נקבע כי אופיר ישיב לחברה סך כולל של 1,500,000 ₪, בניכוי פיצוי מוסכם בגובה 70,000 ₪.

• העתק הסכמי הביטול מיום 27.4.09 מצורפים לתובענה זו **כנספה 9**.

26. לפיכך, פנה בעל התפקיד לבית המשפט שלפירוק בבקשה לחייב את אופיר בתשלום הסכום הנ"ל (בקשה מס' 23 בתיק הפירוק) בתוספת פיצוי מוסכם הקבוע בהסכמים בין הצדדים.

² ביחס לנתבע 4 עו"ד בלפור קויתי – למרות שלא מונה פורמלית כנושא משרה בחברה, בפועל פעל מטעמה או מבשמה עצמאית בחלק מהפרויקטים המהותיים ביותר שלה ונהג בפועל כמי שמוציא ומביא מטעמה. בשל כך יש לראות בו כנושא משרה בפועל "יהא כינוי תפקידו באשר יהא".

- העתק בקשה מס' 23 מצורף לתובענה זו כנספח 10.
- 27. מתגובתו של אופיר לבקשה מס' 23, התחוויר לבעל התפקיד כי בכל הנוגע לנסיבות העסקה וביטולה, רב הנסתר על הגלוי.
- 28. מתגובתו של אופיר החלו להתברר פעולות של שימוש שלא כדין בכספי החברה על ידי בעלי השליטה בה - הנתבעים 1 ו-2, הכל בשיתופו המלא של אופיר, לטובתם ותועלתם האישית ואו לתועלתם של מקורבים להם באופן שיש בו כדי להונות את נושי החברה ולפגוע בניהול עסקיה התקין. הנתבע 12, היה שותף פעיל בביצוע פעולות חמורות אלו והיווה גורם בלעדיו לא יכולות היו להתבצע. להלן יציג בעל התפקיד את עיקרי העובדות הצריכות לעניין.
- העתק תגובת אופיר לבקשה מס' 23 מצורף לתובענה זו כנספח 11.
- 29. בעקבות תגובתו של אופיר והמשך החקירה של בעל התפקיד, עלה כי ביום 3.6.2008 העבירה החברה לאופיר סך של 1,150,000 ₪.
- 30. אולם, מתגובתו של אופיר עלה חשד כי סכום זה לא הועבר כמקדמה ע"ח רכישת המשרדים, אלא על מנת שירכוש מניות של החברה מחוץ לבורסה בתמורה כוללת של 1,215,000 ₪, כאשר התמורה בגין המניות שנרכשו על ידי אופיר היתה גבוהה מן המחיר שבו נסחרו המניות בבורסה באותו מועד.³
- 31. הסכום הנ"ל הועבר לכאורה לעו"ד אופיר מהחברה, בכסות של תשלום על חשבון עסקת מכר המשרדים. לטענת אופיר, שירי התחייב כלפיו באופן אישי ובשם החברה לרכוש חזרה את המניות באותו מחיר גבוה.
- 32. כך, התברר כי במועד החתימה על הסכמי ביטול המכר נחתם בין עו"ד אופיר לשירי הסכם נוסף לרכישת המניות המוחזקות ע"י אופיר תמורת שער זהה לשער הרכישה (27 אגורות למנייה) ובסה"כ 1,620,000 ₪. עוד נקבע בהסכם זה כי ככל שמר שירי לא ירכוש את כל המניות הנ"ל מתחייב מר שירי לשפות את אופיר בגין כל הנזקים ואו ההוצאות שיגרמו לו. כמו כן, נקבע כי הסכם מכירת המניות השני מבטל כל הסכם קודם בין הצדדים. במסגרת הסכם זה אף התחייב עו"ד אופיר לרכוש מהנתבע 1, מר שמש, מניות בחברת ESYE תמורת סך של 187,000 \$.
- העתק הסכם מכירת המניות השני מצורף לתובענה זו כנספח 12.
- 33. למותר לציין כי הסכם רכישת המניות שתנאך לעיל מעולם לא דווח על ידי החברה במסגרת דיווחיה הפומביים.
- 34. מנוסחו של ההסכם האחרון ניתן ללמוד על מידת מעורבותו של אופיר בעניין ואת עומקו של שיתוף הפעולה שלו עם שירי ושמש. ניכר, כי ללא מעורבותו של אופיר לא יכולים היו שירי ושמש להוציא אל הפועל את עסקאות המניות.
- 35. ביום 25.6.2008 התבקש אופיר (לטענתו) פעם נוספת על ידי שירי לרכוש מניות של החברה מחוץ לבורסה בתמורה לסך של 405,000 ₪, מתוך סכום זה העבירה החברה בדיעבד לאופיר סך של 350,000 ₪ ביום 22.10.2008, וזאת גם תחת מעטה התמורה לכאורה בגין המשרדים ברמת גן ותוך התחייבות לרכישה בחזרה כאמור לעיל.
- העתק תדפיס רכישת המניות מיום 3.6.2008 ומיום 25.6.2008 מצורפים לתובענה זו כנספח 13.

³ שער נעילת המסחר במניות החברה ליום 3.6.2008 עמד על 23 אגורות למנייה על פי נתוני הבורסה.

36. בסיכום שתי הרכישות היו בהחזקתו של אופיר 6,000,000 מניות של החברה שנרכשו בשער של 27 אגורות למניה בתמורה לסך של 1.62 מיליון ₪, ומנגד התחייבות של שירי לרכוש בחזרה את המניות במחיר הנמוך בכ-500 אלף ₪ מהמחיר בו רכש אותן אופיר. יובהר, כי בתגובתו של אופיר לבקשה מס' 23 טוען אופיר כי ההתחייבות לרכוש ממנו בחזרה את המניות הייתה של שירי ושל החברה.

• העתק הסכם מכירת המניות מיום 22.10.2008 מצורף לתובענה זו כנספח 14.

37. למעשה, על פי החשד, עסקת מכר המשרדים נועדה להסוות שתי פעולות של העברת כספים: בפעם הראשונה - להסוות את המטרה שלשמה הועברו התשלומים מאת החברה לידי אופיר, ובפעם השנייה - להסוות את הרכישה בחזרה של המניות מידי אופיר, באצטלה של השבת תשלום מקדמה ע"ח רכישת המשרדים.

38. ודוק. המועדים בהם הועברו כספים לאופיר על חשבון תמורות המכר ואו כדמי רצינות הם כאמור המועדים בהם רכש אופיר את המניות לעיל.

39. די באמור לעיל כדי לבסס תשתית לניהול החברה על דרך תרמית והונאה, תוך שיתוף פעולה מלא מצידו של אופיר. אולם בכך לא די – הפועל היוצא של עסקאות אלה, היווה הלכה למעשה פעולות אשר נועדו ל"חלץ" את הנתבע 16, מר דוד מסאסא מקורבו של שירי, מהשקעותיו ואחזקותיו בחברה. כמו כן, וכפי שיתואר להלן, שימשו עסקאות אלה כמסווה להתחשבות בין אופיר ובעל השליטה הנוסף, יונה שמש, בקשר עם נכסים אחרים של שמש שאין להם כל קשר לחברה. כל זאת, תוך כוונה לרמות את נושי החברה ושימוש בכספיה שלא כדין ולא לצורך קידום מטרותיה ועסקיה.

למען הסדר הטוב, יציין בעל התפקיד כי למיטב ידיעתו בין אופיר ומר שמש יחסים עסקיים שונים נוספים. ובכלל זה שותפות בחברת פיפרה טכנולוגיות בע"מ (ח.פ. 513318600). במסגרתה אף זכאי לכאורה אופיר לשכר חודשי בגובה \$6,000 בהיותו מנכ"ל החברה. העתק הסכם השותפות בין אופיר למר שמש מצוי לתובענה זו ומסומן כנספח 15.

40. מחקירת בעל התפקיד עולה, כי הנתבע 16 - מר דוד מסאסא,⁴ מקורבו של שירי, רכש בחודש ינואר 2007 מהחברה, במסגרת הנפקה פרטית למספר ניצעים שבוצעה בסמוך להעברת השליטה לנתבעים 1 ו-2 ולמועד הנפקת אגרות החוב שלה, 6,000,000 מניות של החברה. והנה, מעיון בדיווח מידי שמסרה החברה ביום 6.11.2008 ומתכתובת דוא"ל שניהלה ב"כ בעל התפקיד עם ב"כ החברה לשעבר, עוה"ד גל חת, התברר כי מר דוד מסאסא מכר את 6,000,000 המניות שהוקצו לו על ידי החברה במועד ההנפקה, בעסקאות שבוצעו בשני מועדים 3.6.2008 ו-25.6.2008 – מועדי הרכישות של אופיר.⁵

• העתק דיווח מידי של החברה מיום 6.11.2008 ותכתובת דוא"ל עם עו"ד חת מיום 30.7.2013 מצורפים לתובענה זו כנספח 16.

41. הנה כי כן, הנתבע 16, חולץ מהשקעתו במניות החברה בתמורה לסך כולל של 1,620,000 ₪, אשר מתוכם שולמו לו 1,500,000 ש"ח, מתוך כספי החברה (בעקיפין דרך הנתבע 12 - גיא אופיר). לפיכך יטען בעל התפקיד כי יש לחייב את מר מסאסא להשיב לקופת הנושים את מלוא הסכומים שקיבל באותה עסקת חילוץ.

⁴ לעניין דוד מסאסא ראה עוד בפרק די לתובענה זו להלן

⁵ בעל התפקיד יבקש לציין כי מחזורי המסחר הממוצעים בתקופה האמורה עמדו על כ-10,000 ₪ ליום ובימים רבים כלל לא היה מסחר במניה (שערי המניות עמדו על כ-25 אג' למניה), כך שללא רכישת המניות על ידי גיא אופיר מכספי החברה כאמור לעיל, לא יכול היה מר מסאסא למכור את אחזקותיו בחברה באותה תקופה אלא בהפסד משמעותי.

42. אם לא די בכך ועל מנת להראות עד כמה החברה התנהלה בצורה קלוקלת, הרי שעל רקע "הסכם הביטול" אשר נחתם בין החברה לבין אופיר, שילמה החברה לאופיר 69,892 ₪ בגין ביטול הסכמי המכר לכאורה, אולם לא זכתה לקבל ממנו את החזר המקדמות/דמי הרצינות.

43. האמור לעיל, בכל הנוגע לשימוש שלא כדין בכספי החברה לצורך רכישת מניות החברה במסווה של עסקת מכר הנו חמור ביותר ומחייב הטלת אחריות אישית של נושאי המשרה לנסיבות קריסת החברה.

44. אם לא די בכך, הרי שהוא מקים על כלל נושאי המשרה בחברה, לרבות בעלי השליטה (הנתבעים 1 ו- 2) ועל אופיר, את החובה, ביתד ולחוד, לשפות ו/או להשיב לידי החברה, סך של 1.5 מיליון ₪ בתוספת הפרשי ריבית והצמדה. לסכום זה סבור בעל התפקיד כי יש להוסיף פיצוי מוסכם לפי סעיף 5.2 להסכם ביטול מכר המשרדים מיום 27.4.2009 בסך 100,000 ₪.

45. יש לציין בהקשר זה את טענתו של אופיר לפיה הנתבע 2, ויצמן שירי, התחייב כלפיו באופן אישי לשאת בחובותיו כלפי החברה, טענה זו גובתה בין היתר בחשבונית שבשוליה צויין הדבר. בעל התפקיד סבור כי אין בכך כדי לפטור את אופיר מתשלום יתרת חובו כמפורט בספרי החברה ועם זאת יש בכך כדי לחזק את טענת בעל התפקיד כי החברה התנהלה "תוך כוונה לרמות את נושיה ... או לכל מטרת מרמה"⁶, ולפיכך, יש מקום כי בית המשפט הנכבד יצהיר "שכל נושא משרה של החברה, שהיה בידעין שותף בניהול העסק ישא באחריות אישית ללא הגבלה לחבוינותיה של החברה"⁷.

• העתק החשבונית מצ"ב לכתב התביעה כנספח 17'.

46. מבלי לגרוע מהתביעה להטיל אחריות אישית לחובות החברה על כלל נושאי המשרה הנתבעים, אין ספק כי תפקידו של סמנכ"ל כספים היה לבחון ביתר תשומת לב את השימוש בכספי החברה ואת נסיבות הכריתה והביטול של הסכמי המכר, במיוחד לאור העובדה כי העברת הכספים לידי אופיר "על חשבון" תמורת המשרדים בוצעה באופן תמוה בטרם חתימה על כל הסכם רכישה כאמור. לא יכול להיות ספק גם כי לנגד עיניו של כל דירקטור סביר אמורה הייתה להידלק נורת אזהרה אדומה בגין כל האמור לעיל, אך לנתבעים 5-11 דכאן כמו גם לסמנכ"ל הכספים לא נדלקה כל נורה אדומה והם נתנו ידם ברשלנותם למהלכים שהובילו כידוע לסופה של החברה ולאובדן נכסיה.

47. לא למותר לציין כי החברה ו/או שירי, אשר שימש בכל אותם זמנים כמנכ"ל ויו"ר הדירקטוריון של החברה ו/או סמנכ"ל הכספים מר זונטג, לא מצאו לנכון לדווח לציבור מחזיקי ניירות הערך של החברה על איזו מהעסקאות וההתחייבויות לגבי רכישת ומכירת מניות של החברה (במימון החברה ומבלי שהחברה הכריזה על "חלוקה" כדין), או לגבי העניין האישי ומערך ההסכמים שנחתמו בין בעלי השליטה לבין אופיר במקביל להסכמי רכישת המשרדים והציוד וביטולם. היעדר הדיווח די בו כשלעצמו להטיל על הנתבעים את האחריות האישית לנוזקים שגרמו לחברה ולמחזיקי אגרות החוב שלה (ראה לעניין זה פרק ה' לתובענה זו).

פרק ב' - עירוב נכסים בין החברה לבין הנתבעת 13 בנוגע לנכס מקרקעין ברח' העצמאות באר שבע

48. במועד הגשת כתב תביעה זה, ידוע כי לחברה מגיעים החזרים מטעם עיריית באר שבע בגין אגרות והיטלים ששולמו בעודף, בסך של כ- 1.2 מיליון ₪ (להלן בהתאמה: "העירייה" ו-"החוזרים") בקשר עם בניין משרדים הידוע כגוש 38003 חלקות 241, 247, 248, ו-77/1 ו-77/2 בפינת רחובות העצמאות והחלוץ בבאר שבע, אשר היה בבעלות החברה.

⁶ ראה סעיף 373 לפקודת החברות

⁷ ראה הי"ש 6 לעיל

49. המדובר בנכס אשר החברה רכשה מתברת טללי הנגב (כנגד הקצאת מניות השליטה בחברה), תוך שהיא מקבלת לידיה את כל הזכויות הנובעות מן הנכס ללא כחל וסרק. כך, לשון הסכם המכר קבעה, בין היתר, כי טללי הנגב מכרה והעבירה לחברה את מלוא זכויותיה בממכר. זאת ועוד, מדיווח מידי שפרסמה החברה ביום 28.1.2007, אודות כוונתה להתקשר בהסכם הנ"ל, הובהר כי: "על פי הסכם רכישת הפרויקט בבאר שבע, רוכשת החברה את מלוא זכויות טללי הנגב בנכס זה...", בלא כל סייג, תנאי או חריג.

• העתק הסכם המכר מיום 8.2.2007 מצורף לתובענה זו ומסומן כנספח 18.

• דוח מידי מיום 28.1.2007 בדבר העסקה כולל חוות דעת שמאי שעל פיו הוערך הנכס, מצורף לתובענה זו כנספח 19.

50. למרות זאת, למרבה ההפתעה, במסגרת חקירות בעל התפקיד התברר כי הנתבעת 13, מוכרת הנכס, חברת טללי הנגב בע"מ (להלן: "טללי הנגב"), באמצעות בא כוחה, הנתבע 4 עו"ד בלפור קויתי (שהיה גם בא כוחה של החברה עצמה) ובהנחיית בעלי השליטה המשותפים לה ולחברה, הנתבעים 1 ו-2 או מי מהם, דרשה מעיריית באר שבע לקבל לידיה את ההחזרים ואף ניהלה מו"מ עם העירייה בקשר עם גובה ההחזר ואופן קבלתו, כל זאת תוך העובדה שהזכויות בנכס נמכרו במלואן על כל רבדיהן מטללי הנגב לחברה, ובכללן גם הזכות לקבלת ההחזרים.

51. פעולותיהם של הנתבעים 1-2 (אשר הנם הן בעלי השליטה בחברה והן בטללי הנגב), הנתבעת 13 עצמה והנתבע 4 עו"ד בלפור קויתי, אשר שימש במקביל כבא כוח של שתי החברות וכמי שהציג עצמו כמנהל בפועל של פעילות החברה, לפחות בכל הנוגע לנכסים בבאר שבע, מהוות עירוב נכסים פסול בין החברה לבין טללי הנגב וניסיון להברחת נכסיה של החברה לידיה של טללי הנגב. כל זאת, כמובן, בכוונה וידיעה ברורה כי במהלכים אלה יהיה כדי לפגוע בחברה ובנושי החברה ערב קריסתה.

• תדפיס רשם החברות של טללי הנגב מצורף לתובענה זו כנספח 20 א;

• העתק סעיף 8.1.7 לתשקיף החברה מיום 21.5.2007, בו צוין כי החברות שמכרו את הנכסים לחברה (לרבות הנכס בבאר שבע) היו בשליטת הנתבע 1 - מר יונה שמש, מצורף לתובענה זו כנספח 20 ב.

52. יצוין כי להשלמת העסקה והעברת הבעלות בנכס במרשם המקרקעין הסתייעה החברה בעו"ד קויתי אשר פעל מול העירייה להשגת אישור העברת הזכויות. אישור אשר עוכב על ידי העירייה משך תקופה ארוכה ביותר, עד להשלמת הטיפול בסוגיית החזרים. כך, נדרש עו"ד קויתי לפעול מחד בשם טללי הנגב לקבלת החזרים בגין הנכס וגם בשם החברה להעברת הזכויות על שמה. ברי כי עו"ד קויתי ידע או היה עליו לדעת שהזכות לקבלת החזרים נמכרה למעשה במסגרת אותו הסכם מכר לחברה ולפיכך ניכר כי הוא גם ידע או היה עליו לדעת שהוא פועל בניגוד לטובת מרשתו.

• העתק מכתבו של עו"ד קויתי מיום 21.12.2008 מצורף לתובענה זו כנספח 21.

53. אם לא די באמור לעיל, הרי שממידע שהגיע לידי בעל התפקיד עולה כי גם וביתר שאת לאחר מינויו של בעל התפקיד, המשיכו בעלי השליטה ועו"ד קויתי לפעול על מנת להעמיק את הברחת הנכסים מידי החברה.

54. כך, בשלב הראשון שבו מונה בעל התפקיד, סבור היה, בהתאם לחומר שהונח בפניו, כי על פי ההסכם שנחתם שלא כדין עם העירייה, הרי שמתוך 1.2 מיליון ₪ בגין החזר האגרות, אמורה העירייה לקזז סך של כ- 613,390 ש"ח כנגד חובות של טללי הנגב בגין נכסים אחרים ואילו היתרה תשולם לחברה עצמה

בדרך של קיזוז כנגד חובות עתידיים. קרי, על פי הסכם זה, שאף הוא נעשה שלא כדין, כמחצית מסכום ההחזר היה מוברח לידי טללי הנגב ואילו המחצית השנייה היתה משולמת על דרך קיזוז לידי החברה.

• העתק מההסכם שנחתם בין טללי הנגב לעירייה ביום 6.2.2011, מצורף לתובענה זו **כנספח 22**.

55. דא עקא שהתברר כי לאתר כניסת החברה להליך של חדלות פירעון ומינוי בעל תפקיד, פעלו הנתבעים כך **שכל הסכום** ולא רק מחציתו, יוברחו לידי טללי הנגב. התברר כי לאחר שהחברה הפכה חדלת פירעון ומונה לה מפרק זמני (בהסכמת החברה ובהסכמתו של שירי) המשיכו בעלי השליטה ועו"ד קויטי לפעול **מאחורי גבו של בעל התפקיד** ותוך שהם מסתירים את המידע המהותי מהעירייה,⁸ ניהלו משא ומתן עם העירייה לשינוי ההסדר שתואר לעיל **והחלפת הרכיב העתידי ברכיב מזומן מופחת, אשר ישולם לידיה של טללי הנגב ולא לידיה של החברה.**

כך, ביום 2.11.2011, כחודשיים **לאחר** מינוי המפרק הזמני, פנה עו"ד קויטי בשם טללי הנגב לב"כ העירייה, והעלה על הכתב הצעת הסדר מחודשת לפיה **תקבל טללי הנגב** סך של 590,000 ₪ במזומן מהעירייה כנגד סילוק מלא ומוחלט של כל טענותיה להחזרים בגין הנכס בעצמאות.

• העתק פניית עו"ד קויטי לעירייה מיום 2.11.2011 (כשלושה חודשים לאחר מתן צו הפירוק) מצורף לתובענה זו **כנספח 23**.

56. עניינו הרואות כי עו"ד קויטי **פעל בידועין ותוך ניגוד עניינים מובהק** בייצוגו את טללי הנגב והחברה מול העירייה. עו"ד קויטי פעל בזמנים הרלוונטיים גם כיועצה המשפטי של החברה ואמור היה להיות אמון על האינטרסים שלה, לרבות שמירה על קיומו הדווקני של הסכם המכר ואכיפתו ביחס לזכויות עליהן שילמה החברה בדרך של הקצאת מניות השליטה בחברה. עו"ד קויטי **פעל מול העירייה בשני כובעים** – זה של ב"כ טללי הנגב וזה של ב"כ החברה – ייצוגן של שתי החברות באותו עניין כאשר טענותיהן מנוגדות הינה פעולה שיש בה **ניגוד עניינים מובהק והפרת חובות האמון והנאמנות של עוה"ד כלפי לקוחותיו**. עו"ד קויטי אף פעל בידועין וחרף מינויו של המפרק הזמני, תוך חתירה תחת סמכותו והצגת מצגים מטעים בשם החברה לצדדים שלישיים. עוד על פעולותיו של עו"ד קויטי, נושא המשרה דה-פקטו בחברה וניגוד העניינים המובהק בו פעל לכל אורך הדרך, יתואר בהמשך תובענה זו להלן.

57. מתגובתה של טללי הנגב כפי שהוגשה לבית המשפט של פירוק בבקשה מס' 16 הנ"ל עולה בבירור כי שירי נהג באופן מובהק בעירוב נכסים וכך לשון סעיף 17 לתגובה:

"נוסיף ונציין כי המשא ומתן בין טללי הנגב ובין החברה, נוהל, בין היתר, על ידי מר שירי ויצמן בכשירותו הכפולה כמנהל ובעל מניות בטללי הנגב מחד, וכבעל עניין בחברה מאידך"

עוד צויין בתגובה הנ"ל כי שירי בכובעו כמנכ"ל טללי הנגב לא ראה לנכון להחריג את הזכות לקבלת החזרים מהעירייה מגדר הזכויות הנמכרות לחברה. ניסיונו של שירי ושל טללי הנגב בדיעבד לקרוא לתוך ההסכם החרגה מעין זו מלמדת יותר מכל על כי שירי השתמש בכובעיו הכפולים על מנת להעדיף את האינטרס של החברה הפרטית של בעלי השליטה (טללי הנגב) על פני טובת החברה, והכל תוך עירוב נכסים.

⁸ וראה סעיף 5 לתגובת עיריית באר שבע לבקשה מס' 16 בתיק הפירוק המצורפת לתובענה זו כנספח 23

• העתק תגובת טללי הנגב, תגובת עיריית באר שבע ותשובת בעל התפקיד לבקשה מס' 16 מצ"ב לתובענה זו ומסומן כנספח 24;

58. למען הסדר הטוב יצוין כי ביום 28.11.2011 פנה בעל התפקיד לבית המשפט של פירוק בבקשה להורות לעיריית באר שבע להשיב לחברה את כספי אגרות הבנייה והיטלי הבנייה ששולמו ביתר בגין הנכס בעצמאות (בקשה מס' 16 בפ"ק 48425-07-11), לבקשה זו צורפה כמשיבה גם טללי הנגב. בקשה זו תלויה ועומדת בפני בית המשפט של פירוק. על פי המידע שבידי בעל התפקיד, הסכום הכולל של החזר האגרות הינו 1,256,352.30 ₪ בתוספת ריביות והפרשי הצמדה כדין.

אירועים נוספים המעידים על עירוב נכסים עם טללי הנגב

59. אם לא די באמור לעיל, במסגרת החקירות שביצע בעל התפקיד התגלו אירועים נוספים המעידים על עירוב נכסים בין החברה לטללי הנגב בחסות בעלי השליטה המשותפים ומקורביהם. מקרים של העברת כספים מחשבון החברה לחשבונה של טללי הנגב, סילוק חובות טללי הנגב באמצעות כספי החברה וכיוצ"ב:

59.1. מעיון בכרטיס הנהלת החשבונות של החברה עולה כי נעשה עירוב תמידי בין קופת המזומנים של החברה לבין קופת המזומנים של טללי הנגב.

59.2. עיון בכרטיס הנהלת החשבונות של החברה מלמד כי בוצעו העברות כספיות רבות בין חשבונות החברות. כך למשל, בסמוך למועד קריסתה של החברה שילמה טללי הנגב את שכרם של עובדי החברה במקומה.⁹

59.3. למותר לציין כי למיטב ידיעת בעל התפקיד, **פעולות הזיכוי והחיוב ההדדיות בין החברות נעשו ללא קבלת כל החלטה או אישור מתאימים על ידי מוסדות החברה.**

59.4. כך למשל, טללי הנגב כיסתה עבור החברה המחאות שחוללו תוך התחייבות של החברה להשיב את הכספים. טללי הנגב ומר שירי באופן אישי אף שילמו עבור החברה תשלומים שחרגו ממסגרות האשראי של החברה ולאחר מכן בוצעו העברות מהחברה לכיסוי סכומים אלו.

59.5. מאידך, החברה ביצעה העברת כספים מחשבונה לצד שלישי במטרה לכסות חוב של טללי הנגב בגינו הוטל עיקול על חשבונה של טללי הנגב, כל זאת בהוראת מר שירי ובלא אישורים כדין.

• העתק כרטיס הנהלת החשבונות של חיובי חובה וזכות לטללי הנגב אצל החברה מצורף לתובענה זו כנספח 25;

60. מן האמור לעיל ומהתרשמותו של בעל התפקיד עולה, כי יתכן ובוצעו פעולות נוספות של **עירוב נכסים**. בעל התפקיד סבור כי די באינדיקציות הנ"ל כדי לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לקבוע כי **בעלי השליטה עשו בתאגידים שבשליטתם ובאישיות המשפטית של כל אחד מהם – כבאחד, נטלו כספים מכיס אחד והעבירו לכיס האחר כאשר כל המעשים מבוצעים בלא פיקוח מתאים מצד שומרי הסף בחברה ובלא דיווח כנדרש על פי דין**. מן המתואר לעיל ניכר כי החברה נוהלה "תוך כוונה לרמות את נושיה ... או לכל מטרת מרמה"¹⁰, ולפיכך, יש מקום כי בית המשפט הנכבד יצהיר "שכל נושא משרה של

⁹ יש לציין ששכרו של שירי עצמו שולם על ידי החברה לפקודת טללי הנגב.

¹⁰ ראה סעיף 373 לפקודת החברות

החברה, שהיה ביוזעין שותף בניהול העסק ישא באחריות אישית ללא הגבלה לחביוותיה של החברה".¹¹

פרק ג' - העדר ביקורת ופיקוח על השקעות החברה בפרויקט בבאר שבע והעדפת מקורבים

61. במועד רכישת הנכס ברחוב העצמאות בבאר שבע מטללי הנגב, כמתואר בפרק ב' לעיל, טרם הושלמה הקמת הפרויקט, אשר נועד לכלול שטחי מסחר ומשרדים מעל שתי קומות מרתפי חניה. בהתאם לנתונים שהגיעו לידי בעל התפקיד ומבדיקות נוספות שקיים בעל התפקיד עולה, כי השלמת הפרויקט תחת ידיה של החברה חרגה מהתקציב ומהתכנויות המקוריות שהציגה החברה בפני ציבור המשקיעים.

62. בעל התפקיד ביקש את סיועו של מומחה הנדסי, מהנדס בניין במקצועו בעל ניסיון עשיר בתחום הבנייה, מר דוב דוד, על מנת לקבל תמונה מקצועית באשר לאופן השלמת הפרויקט¹² (להלן: "המהנדס" ו-"חוות הדעת" בהתאמה).

• העתק חוות דעת המהנדס דוב דוד מצ"ב לכתב התביעה **כנספח 26**.

63. בחוות הדעת מצביע המהנדס על חריגות משמעותיות בהשלמת הפרויקט ביחס לעלויות ההשלמה. כך למשל, בראשיתו של הפרויקט העריכה החברה את ההשקעה הכוללת בו בכמיליון דולר (קרי - כ- 3 עד 4 מיליון ₪) על פי חוות הדעת וניתוח המידע שנמצא בידי המהנדס, סך העלויות להשלמת הפרויקט לרבות שירותי אדמיניסטרציה, כולל חיבור לחברת החשמל אמור היה להסתכם בסך של כ-6,818,000 ₪ (בתוספת מע"מ).

• צילום העמודים הרלוונטיים בתשקיף החברה מיום 21.5.2007 במסגרתם הוצג הפרויקט וצפי השלמתו וכן דיווח מיידי על חתימת הסכמי השכירות עם הבנק מיום 20.2.2008, מצורף לתובענה זו **כנספח 27**.

64. **אלא שבפועל, הושקע על ידי החברה סך של למעלה מ-13 מיליון ₪ - סכום כפול (!) מהמקובל בענף ולמעלה מפי 3 מהמתוכנן ומהמוצג למשקיעים באגרות החוב ומניות החברה.**

64.1. כך למשל, לקבלן האלומיניום שולם כ-1.57 מיליון ₪ בתוספת מע"מ בגין עבודה שעיקרה קירות החוץ של המבנה ועלותה המקובלת הינה כ-720,000 ₪ בלבד.

64.2. לקבלן העבודות אלכתנאני מחמד שולמו למעלה מ-4.2 מיליון (החשבונות שהעביר לתשלום היו אף גבוהות יותר ועמדו ע"ס כולל של 5.86 מיליון ₪) כאשר על פי חוות הדעת, בעלות בלתי סבירה. יש לציין כי הקבלן זומן לחקירה בפני בעל התפקיד אולם לא היה ביזו להציג הסכם התקשרות עם החברה. עם זאת, ציין מר אלכתנאני כי את כל התנהלותו בפועל עשה מול חברת ליטה שלהלן ועו"ד קויתי. מר אלכתנאני הוסיף והסביר כי הוא מעמיד שירותים לפרויקטים אחרים שבבעלות הנתבעים 1 ו-2 לרבות לפרויקטים של בנייה המבוצעים על ידם. מר אלכתנאני לא הצליח להציג בפני בעל התפקיד מסמכים המראים על הפרדת ההתחשבוניות בינו לבין הנתבעים 1 או 2 מההתחשבוניות בינו לבין החברה (אשר כאמור לא היו על פי הסכם התקשרות מסודר אלא בהתאם לסיכומים מול עו"ד קויתי, לכאורה מטעם החברה).

¹¹ ראה הי"ש 10 לעיל

¹² ראה בקשה לאישור התקשרות עם מומחה הנדסי, בקשה מס' 45 בתיק הפירוק.

64.3. כפי שיתואר להלן, עלות בלתי סבירה נוספת שהתגלתה בחוות הדעת של המהנדס הינה סך של 1,961,515 ₪ בתוספת מע"מ ששולמו לחברה בשם ליטה ניהול נכסים ומימון בע"מ (להלן: "ליטה"). הוצאה זו תמוחה במיוחד לאור העובדה שליטה הוגדרה לכאורה כ"מנהלת הפרויקט", למרות שבפועל ניהל את הפרויקט משרד וקסמן גוברין טליוסף בע"מ (להלן: "וקסמן גוברין") ולא ניכרת כל הצדקה או נוהג בענף לשכירת שירותיהן של שתי חברות ניהול.

65. לא למותר לציין כי בהתאם לחקירות ובדיקות בעל התפקיד, בין הספקים האמורים לבין שירי ועו"ד קויטי, היו מערכות עסקיות נוספות ופעולות נוספות, במסגרת פרויקטים אחרים וחברות נוספות שאינן קשורות לחברה. השימוש באותם ספקים לשם ביצוע פרויקט עבור החברה, במימון מחזיקי אגרות החוב שלה, היווה עירוב נוסף של פעילויות ונכסים ולא ניתן להימנע מהחשש כי שימש לשם כיסוי חובות וזכויות מפרויקטים אחרים, על חשבון החברה ונושיה.

66. לחריגות בתקציב הפרויקט לעומת התכנון, משמעות והשפעה רבה שהובילו לקריסת החברה. ההערכות הפיננסיות, תחזיות החברה והתוכניות העסקיות שלה כולן הושפעו מהתקציבים שנדרשה החברה להקצות להשלמת הפרויקט וכך גם הצפי לתנובת הכנסות מהפרויקט שהתעכב זמן רב ובהתאם גם יכולתה של החברה לעמוד בהתחייבויותיה כלפי הנושים.

כפי שיפורט להלן, מעבר למשמעויות הכלכליות הנרחבות ניכר כי בעלי השליטה ובא כוחם, עו"ד בלפור קויטי, פעלו באופן מובהק להעדפת מקורביהם והזרמת סכומי עתק לכיסם הפרטי או לכיסן של חברות בשליטתם תוך ריקון הלכה למעשה של קופת החברה בלא כל פיקוח של הדירקטוריון או כל גורם אחר. ובמה דברים אמורים:

67. ליטה, חברה בבעלות הגברת ויולט קויטי (רעייתו של הנתבע 4 – עו"ד בלפור קויטי), התאגדה ביום 22.4.2002 במטרה לעסוק במימון השקעות.

• העתק תדפיס רשם החברות של ליטה, מצורף לתובענה זו כנספח 28.

68. על פי המידע שנאסף על ידי בעל התפקיד, ליטה קיבלה כספים מהחברה במסווה של תשלום בגין ניהול ופיקוח על הפרויקט וזאת בנוסף לשכ"ט עו"ד קויטי בגין הייעוץ המשפטי שהעמיד לפרויקט, אשר הסתכם לסך של למעלה מחצי מיליון ש"ח. בפני בעל התפקיד הוצג מסמך לאקוני המתיימר להיות "הסכם התקשרות" בין ליטה לבין החברה בקשר עם פעילות הניהול והפיקוח על העבודות בפרויקט. עסקינן במכתב המתזיק עמוד אחד, אשר לכאורה נשלח מהחברה לליטה, במסגרתו נקבע, כי ליטה זכאית לתקבולים בגובה 7% מההשקעות שבוצעו בפרויקט ופיקוחו על ידה.

• העתק הסכם ההתקשרות עם ליטה מצ"ב לכתב התביעה כנספח 29.

69. זה המקום להזכיר כי מנהל הפרויקט בפועל היה משרד וקסמן גוברין, המתמחה בניהול ופיקוח על פרויקטים מסוג הנדון ואשר קיבל על עבודתו את השכר המקובל בענף בגובה של כ- 3% מהיקף עלויות הבנייה. מכאן, לא ברור מדוע נדרשה ההתקשרות עם ליטה, חברה שהוקמה למימון השקעות, והוגדרה בהסכם ההתקשרות כמנהלת ומפקחת על אותו פרויקט העוסק בהשלמת הבניה.

70. למיטב ידיעת בעל התפקיד, אין בנמצא פרוטוקול של ישיבת דירקטוריון או הנהלה של החברה במסגרתן נבחנו מיומנותם וניסיונם של ליטה בביצוע ופיקוח על פרויקט כאמור. ממילא לא נמצא גם תיעוד כלשהו לבדיקת הצעות חלופיות ממפקחי ומנהלי בנייה פוטנציאליים אחרים שכן הייתה כבר התקשרות עם וקסמן גוברין.

בעל התפקיד לא הצליח למצוא כל עדות לניסיון עסקי או ידע מיוחד של ליטה או של גברת ויולט קויטי בעלת המניות בה, בתחום ליווי פרויקטים. לא למותר לציין כי לכל אורך החקירות והבדיקות של בעל התפקיד, לא ניכרה מעורבות כלשהי של גב' ויולט קויטי וכל הפעילות הרלבנטית (משפטית או עסקית), בוצעה על ידי או באמצעות ממר בלפור קויטי – הנתבע 4.

חמור מכך בנסיבות הקיימות, לא נמצא על ידי בעל התפקיד כל תיעוד לבדיקת שאלת קיומו של עניין אישי של בעלי השליטה בחברה (לרבות ובמיוחד – מנכ"ל החברה מר שירי), בעצם ההתקשרות עם ליטה.

71. מהחקירות שניהל בעל התפקיד עולה, כי מי שפעל, לכאורה, בשם החברה בקשר עם הפרויקט, הן בהיבטים המשפטיים והן בהיבטים התפעוליים להשלמת הבנייה, **היה הנתבע 4 - עו"ד בלפור קויטי**. עו"ד קויטי, אשר הינו אחד מעורכי הדין הוותיקים והמוכרים בעיר באר שבע, שימש (וככל הידוע, עדיין משמש), כיועץ משפטי של בעלי השליטה בחברה (ה"ה יונה שמש ושירי ויצמן);

בין היתר, החזיק עו"ד קויטי בנאמנות עבור מר שמש, במניות חברת התו השמיני – אחזקה והשבחת נכסים בע"מ (אשר מכרה לחברה בשנת 2007 נכס אחר בירושלים), ואף שימש כמנהל החברה האמורה מטעמו של מר שמש; בנוסף, וכמפורט בהרחבה בפרק ב' לתובענה זו לעיל, עו"ד קויטי שימש כיועץ משפטי של טללי הנגב – בעליו הקודמים של הנכס, חברה בבעלות מר שירי.

72. ככל הידוע לבעל התפקיד, עו"ד קויטי לא מונה מעולם לכהן בתפקיד פורמאלי כנושא משרה בחברה אולם, טביעות אצבעותיו ומעורבותו של עו"ד קויטי בעניינה של החברה ניבטות מכל עבר ומצביעות על היותו קשור כמעט בכל פעולה שביצעה החברה בישראל בכלל ובבאר שבע בפרט, אם כמבצע בפועל ומפקח על עבודות בנייה; אם כמתווך המקשר בין החברה לשוכרים בנכס (בנק לאומי) או רוכשים פוטנציאליים וכמורשה החתימה על הסכמים מטעם החברה; ואם כמי שמושך בחוטים המשפטיים והעסקיים מאחורי הקלעים.¹³

73. במסגרת השלמת הפרויקט בבאר שבע נשוא פרק זה שימש עו"ד קויטי במספר כובעים:

73.1. בא כוחה של החברה במשא ומתן מול בנק לאומי, אשר שכר מהחברה את הנכס. בכובעו זה הציג עצמו עו"ד קויטי כמי שהוסמך לנהל את המשא ומתן עם הבנק ולהתקשר בסיומו בהסכמים מחייבים (הסכמי שכירות, אופציה ורכישה של נכס מהבנק). יש לציין כי בהסכם השכירות שנחתם מול הבנק התחייב עו"ד קויטי בשם החברה לביצוע עבודות התאמת המבנה לצרכי הבנק בעלויות שהוערכו כאמור בכמיליון דולר בלבד.

• העתק הסכם השכירות בין החברה בחתימתו של עו"ד קויטי לבין חברת בנייני הבנק בע"מ מצורף לשם הדוגמא לתובענה זו **כנספח 30**.

73.2. **אחראי על מלאכת "ניהול ופיקוח" העבודות בפרויקט וניהול תקציב הפרויקט באמצעות חברת ליטה כאמור לעיל, הנמצאת בבעלות אישית.**

74. כך, בהתאם למכתב ההתקשרות (אשר לגבי האותנטיות שלו יש לבעל התפקיד ספק רב), זכאית ליטה לכאורה לתקבולים בגובה 7% מההשקעות שבוצעו בפרויקט ופיקוחו על ידה. כפי שעלה מחקירת בעל התפקיד, ליטה ועו"ד קויטי לא רק ניהלו ופיקחו על הפרויקט, אלא במקרים רבים אף קבעו מראש את התקציבים וההתקשרויות עם ספקי העבודה, והעבירו אותם רק לאישור בדעבד בהנהלת החברה. ברי

¹³ וראו לעניין פעילותו של עו"ד קויטי גם את האמור בפרק ב' לעיל בקשר עם הטיפול בשם החברה ובשם טללי הנגב כאחד, בתחזירי אגרות בנייה מהעירייה ביחס לנכס האמור.

אם כן, כי ככל שהפרויקט התמשך ועלויותיו תפחו, כפי שלמעשה ארע בפועל – כך גדלו התשלומים לליטה.

• העתק ניתוח כרטסת הנהלת החשבונות של ליטה אצל החברה מצ"ב לכתב התביעה כנספת 31.

75. על פי ממצאי החקירות שביצע בעל התפקיד, אחת למספר שבועות נהג עו"ד קויתי לשלוח לחברה (למר שירי המנכ"ל ו/או למר זונטג מנהל הכספים), דרישות תשלום והודעות על התשלומים שאושרו על ידו לספקים וקבלני המשנה השונים שעבדו בפרויקט, והחברה הייתה מעבירה אליו את התשלום. לא התקיימה כל ביקורת על היקפי התשלום, ואם וככל שביקורת כזו אכן התקיימה, הרי שזו בוצעה רק בדיעבד ולאחר שהספקים קיבלו הודעות מעו"ד קויתי על תנאי ההתקשרות איתם. פעמים רבות ההתקשרויות עם הספקים בוצעו על ידי עו"ד קויתי על גבי נייר המכתבים של משרדו כאשר הוא מציג עצמו כב"כ החברה ובכך נוצר כלפי אותם ספקים, מצג של התחייבות ברורה וישירה של החברה כלפיהם גם אם החברה כלל לא דנה ולא אישרה את ההתקשרות באותו מועד.

76. מבדיקות שקיים בעל התפקיד בעניין זה מול משרד האדריכלים וקסמן גוברין עימו התקשרה החברה, באמצעות ליטה, לצורך מתן שירותי ניהול ופיקוח לפרויקט עולה כדלקמן:

76.1. הסכמי ההתקשרות עם וקסמן גוברין נחתמו בחודשים יוני ודצמבר 2007 בעוד העבודה בפועל על הפרויקט החלה רק בחודש מאי 2008. על הסכמי ההתקשרות תתום עו"ד קויתי בשם החברה באמצעות ליטה.

76.2. תמורת עבודתם קיבלו וקסמן גוברין סך של 125,000 ₪ בתוספת מע"מ. גם אישור החשבונות של וקסמן גוברין עבר דרך עו"ד קויתי ומשם לתשלום על ידי החברה.

76.3. מתשובתם של וקסמן גוברין לשאלות בעל התפקיד עולה, כי עו"ד קויתי ניהל את הפרויקט בפועל מטעם החברה ואליו הועברו נתונים בהתקדמות הפרויקט על כל המשתמע מכך. עו"ד קויתי היווה כתובת בלעדית לכל המידע הנוגע לפרויקט בעוד ליטה ביצעה "ניהול-על" בפרויקט. מבירורים שערך בעל התפקיד עולה כי בענף כלל לא מוכרת פונקציה של "ניהול-על" לפרויקטים מעין אלה, ובוודאי לא ניהול הגזור שכ"ט בשווי 7% מעלויות הפרויקט. לפיכך - אין לבעל התפקיד אלא להסיק כי ליטה שימשה מסלקת כספים באמצעותה הוגדל תקציב הפרויקט ובדרך זו הוזרמו כספים שלא כדין לגורמים חיצוניים למערכת לרבות לכיסוי של עו"ד קויתי, רעייתו או מי מטעמם. למצער, מדובר ברשלנות רבתי מצד נושאי המשרה של החברה, המגיעה עד כדי עצימת עיניים וחוסר אכפתיות באשר לכספי הציבור המנוהלים בחברה. כל זאת, כמובן בהיעדר כל פיקוח וביקורת של החברה וחברי הדירקטוריון שלה על השלמת הפרויקט בפועל.

76.4. עוד עולה מתגובתם של וקסמן גוברין גם המענה לתהייתו של המהנדס המומחה מטעם בעל התפקיד, באשר להתקשרות עם הקבלן הראשי של הפרויקט, אלכתנאני מוחמד – ההתקשרות עימו לא בוצעה בהמלצתם של וקסמן גוברין כפי שנעשה עם ספקים אחרים אלא באופן ישיר ככל הנראה על ידי עו"ד קויתי (וראה סעיף 64.2 לעיל לעניין מערכת היחסים העסקית והעמדת השירותים בין מר אלכתנאני לנתבעים 1 ו-2).

• העתק פניית בעל התפקיד לוקסמן גוברין מיום 4.12.13 והעתק תגובת וקסמן גוברין מיום 8.12.2013 מצ"ב לתובענה זו כנספת 32.

77. לא זו אף זו, מהחקירות הסתבר לבעל התפקיד כי ביום 25.6.2007 בתחילתן של השלמת העבודות בפרויקט ובטרים נשכר משרד וקסמן גוברין, הופקדו בידי בלפור קויתי בנאמנות כספים בסך של **1.5 מיליון ₪ (!!!)** לכאורה לטובת תשלום לנותני שירותים בפרויקט ולספקים.

מפרוטוקול ישיבת דירקטוריון של החברה מיום 28.8.2007, עולה כי **בדיעבד** דוות לדירקטוריון על הפקדת כספים בנאמנות בידי עו"ד קויתי אשר יועדו לתשלום לקבלנים בבאר שבע וכי בהתאם להמלצת "יועצי החברה", הוחלט כי הסדר זה יבוטל והכספים ממועד זה יישארו בשליטת סמנכ"ל הכספים של החברה. קרי, ממועד זה התשלומים אמורים היו להתבצע ישירות על ידי החברה לספקים כאשר ליטה מקבלת לחשבונה (ככל הנראה), אך ורק את העמלה בגין הפיקוח (7% מהעלויות).

יחד עם זאת, מכרטסת הנהלת החשבונות של החברה ומחשבוניות שהועברו לידי בעל התפקיד עולה, כי החשבוניות הראשונות אשר הונפקו לחברה מליטה בגין השימוש לכאורה בכספי הנאמנות לטובת נותני השירותים והקבלנים מועדן **20.9.2007** מכאן, נשאלת השאלה - מדוע לא יושמה המלצת "יועצי" החברה במועדה ולא הושבו הכספים שהוחזקו בנאמנות ע"י עו"ד קויתי עם קבלת ההחלטה? כמו כן, הפך בעל התפקיד במסמכים ולא מצא כל תיעוד לכך שהכספים שהופקדו אצל עו"ד קויתי הועברו לליטה וממנה לספקים. חשבוניות לאקוניות שהתקבלו מליטה אינן מגובות במידע כאמור.

• העתק קבלה מיום 25.6.2007, המעידה על העברת הכספים לידי עו"ד קויתי, העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון של החברה מיום 28.8.2007 והעתק כרטסת הנהלת החשבונות של ליטה אצל החברה והעתקי חשבוניות שהנפיקה ליטה לחברה מיום 20.9.07 מצורפים לכתב התביעה **כנספחים 33'א'-33'ד'**.

כך או כך, דומה כי החתול במקרה זה התבקש לשמור על השמנת. היכן היו חברי הדירקטוריון ושומרי הסף האחרים? מדוע לא דיווחה החברה כדין לציבור המחזיקים בניירות הערך שלה על אי הסדרים המהותיים שעלו מהמסמכים וההתחשבוניות? לנתבעים הפתרוניים.

78. לא ניתן להסביר ולהצדיק את החריגות בתקציב ואת דרך הפעולה של החברה בקשר עם ניהול תקציב השלמת הבנייה בפרויקט המשרדים בבאר שבע. מדובר, במקרה הגרוע בניהול הכספים על דרך של תרמית, ולמצער - התנהלות רשלנית המגיעה עד כדי פזיזות, עצימת עיניים וחוסר אכפתיות של ממש מצד בעלי השליטה ונושאי המשרה וכן של חברי דירקטוריון החברה. בין אם יד מכוונת של עו"ד קויתי או מי מבעלי השליטה הובילה למצב דברים זה ובין אם עסקינן ברשלנות ועצימת עיניים בלבד, תוצאת ההתנהלות ברורה וחמורה - חריגה קיצונית בעלויות, עיכובים אדירים ויקרים בהשלמתו והוצאת כספים בהיקף ניכר למי שנמצא במערכת יחסי תלות וקשרים עסקיים צמודים עם בעלי השליטה בחברה, והכל בלא גילוי של ניגוד העניינים, בלא דיווח ואישור כדין של ההתקשרויות ובלא פיקוח וביקורת מינימלית על ההוצאות הכרוכות בכך. את הנזקים מהתנהלות זו ספגה קופת החברה ובעקיפין - נושי החברה ובעלי אגרות החוב שלה.

79. ניתן, אם כן, לקבוע כי עו"ד קויתי שימש כנושא משרה בפועל בחברה על פיו ישק דבר במקרים ובנושאים רבים. למצער יש לקבוע כי יש להטיל עליו אחריות כאילו היה נושא משרה. מעמדו והשפעתו בחברה, הסמכויות והכוח שריכוזו בידו בפועל, מהות התפקידים שהוטלו עליו ואשר נטל לעצמו ונסיבות נוספות כמתואר בפרק ב' ובפרק זה לעיל, מצביעים על היותו של עו"ד קויתי נושא משרה בחברה, יהא תוארו הפורמאלי אשר יהא ויהא אופי קבלת התמורה בגין שירותיו אשר יהא.

בסעיף 1 לחוק החברות, הוגדר "נושא משרה" בחברה כדלקמן:

"נושא משרה" - מנהל כללי, מנהל עסקים ראשי, משנה למנהל כללי, סגן מנהל כללי, כל ממלא תפקיד כאמור בחברה אף אם תוארו שונה, וכן דירקטור, או מנהל הכפוף במישרין למנהל הכללי;

גם אם עו"ד קוייתי לא הוגדר פורמלית באיזה מהתארים הנכללים בהגדרת "נושא משרה", אין ספק כי הוא שימש בתפקידים המכניסים אותו לגדר ההגדרה, "אף אם תוארו שונה".

ראה לעניין זה רע"א 294/88 רכטר ואח' נ' מפרק חיים שכטר חברה לבניין והשקעות בע"מ ואח', פ"ד מו(1) 362 וכן דבר כב' הש' כבוב בת"פ (ת"א) 40213/05 מ.ג. פרקליטות מחוז תל אביב – מיסוי וכלכלה נ' אריה גבעוני (פורסם בנבו, ניתן ביום 26.12.2012) בעמ' 136 (פסקה 846) כדלקמן:

"מכל מקום, אני סבור כי ניתן גם ניתן ללמוד מעניין רכטר לענייננו ולהכיר אף בגורמים חיצוניים לחברה, אשר העניקו שירותים מקצועיים לחברה, אך זה פקטו שימשו כנושאי משרה (אך לא ניתן להם התואר באופן רישמי) – כמי שחוסים תחת ההגדרה של נושאי משרה. ראה עניין רכטר, עמ' 370"

80. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות שהנתבעים 1-4, בעלי השליטה, סמנכ"ל הכספים ועו"ד קוייתי, אשר מעשי המרמה היו בידיעתם ובאחריותם, יישאו באחריות אישית למלוא חבויות החברה לנושיה ללא הגבלה, לנוכח התנהלותם המתוארת לעיל.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את ליטה ביחד ולחוד עם עו"ד קוייתי להשיב לחברה את הסכומים שקיבלו שלא כדין בסך של 1,961,515 ₪ וכן 1,500,000 ₪ שהועברו לעו"ד קוייתי לכאורה לצורך תשלום לספקים וגרמו לחברה נזק בגובה הסכומים הנ"ל, אשר בהתאם להחלטות הדירקטוריון מיום 28.8.2007 צריך היה עו"ד קוייתי להשיב לחברה זה מכבר.

81. עוד יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים 1-11 (כלל נושאי המשרה בחברה, לרבות חברי הדירקטוריון שהיו אמורים לשמש כשומרי הסף וחבים לחברה ולנושיה חובות אמון וזהירות), בכלל הנזקים הספציפיים שנגרמו לחברה בגין היעדר הפיקוח והמחדלים בפרויקט בסך של 10,141,425 ₪ המהווים הפרש שבין צפי העלויות שהוצג לציבור (3 מיליון ₪) ובין עלות הפרויקט בפועל (13,141,125 ₪) בהתאם לסעיף 374 לפקודת החברות. לתילופין ולמען הזהירות מבוקש כי הנתבעים יחויבו לשלם סך של 6,323,125 ₪ + מע"מ בתוספת הפרשי ריבית והצמדה, המהווים את ההפרש בין הערכת עלות ביצוע העבודות, כפי שהוערכו על ידי המהנדס המומחה אשר חיווה את דעתו בפני בעל התפקיד. בסכומים אלה יש לחייב גם את ליטה וגם את עו"ד קוייתי – נושא משרה בפועל שפיקח על התשלומים בפועל, מכוח עוולת הרשלנות בהתנהלותם בכל הנוגע לניהול הפרויקט.

פרק ד' - עסקאות מכר נכסי מקרקעין של החברה תמורת אגרות חוב

82. על פי דיווחי החברה, עובר לכניסת החברה להליכי חדלות פירעון, התקשרה החברה במספר הסכמי מכר, במסגרתם מכרה נכסי נדל"ן שהיו בבעלותה במחיר ובאופן שיש בהם לכאורה משום שימוש שלא כהוגן בנכסי החברה ולהוציא נכסים אשר אמורים היו לשרת את נושי החברה, כנגד תמורה לא ראויה והעדרת מקורבים. בעל התפקיד יטען כי המחיר בו נמכרו שני הנכסים הנ"ל ותנאי המכירה נקבעו באופן המקפח את נושי החברה. כל זאת תוך כוונה ברורה של בעלי השליטה להונות את נושיה האחרים של החברה, להסתיר מהם מידע ולהעדיף את מקורבם הנתבע 16 מר דוד מסאסא. עסקינן בשימוש שלא כהוגן בנכסי החברה שהוביל לקריסתה שעה שכבר הייתה בדוחותיה הערת "עסק חיי". ובמה דברים אמורים:

83. ביום 25.11.2009 התקשרה החברה בשלושה מסמכי זיכרון דברים למכירת נכסים בבאר שבע כדלקמן:
- 83.1. מבנה משרדים הידוע כגוש 38002 חלקה 66 (להלן: "בניין הבנק הישן") אותו רכשה החברה מחברת בנייני בנק בע"מ כחלק מעסקה מורכבת;
- 83.2. חניון הנכס בעצמאות;
- 83.3. וזכויות בנייה בנכס בעצמאות (נשוא פרקים ב' ו-ג' לעיל).
- במסגרת מסמכים אלו התחייבה החברה למכור את הנכסים האמורים במחיר שהוסכם כאשר מלוא התמורה או חלקה ישולמו באמצעות אגרות חוב (סדרה א') של החברה.
- העתק הדיווח המידי של החברה מיום 26.11.2009, מצורף לתובענה זו כנספח 34.
 - 84. יש לציין כי כבר באותו מועד דיווחה החברה על גירעון בהון העצמי שלה בסך של כ-9 מיליון ₪. הערת "עסק ח"י" תמורה עוד יותר, הופיעה בדוחות השנתיים של החברה, אשר פורסמו ימים אחדים לאחר חתימת הסכמי המכר שיתוארו להלן, והגירעון בהון העצמי של החברה גדל בהם לכדי כ-19.05 מיליון ₪.
 - החלקים הרלוונטיים מהדו"ח הכספי של החברה לרבעון השלישי והדו"ח השנתי של שנת 2009, מצורף לתובענה זו ומסומנים כנספח 35.
 - 85. ביום 15.3.2010 וביום 16.3.2010, נחתמו שני הסכמי מכר הנסמכים על מסמכי זיכרונות הדברים לעיל, בין החברה לנתבעת 15 - חברת מ.י.ד. צוק עבודות קבלניות בע"מ (להלן בהתאמה: "הסכמי המכר" ו-"מיד צוק") - חברה בשליטתו של הנתבע מס' 16 - מר דוד מסאסא.
 - תדפיס רשם החברות של חברת מיד צוק מצורף לתובענה זו ומסומן כנספח 36.
 - 85.1. ביום 15.3.2010 נחתם הסכם מכר בניין הבנק הישן - תמורת 5,000,000 ₪, מתוכם סך של 2,600,000 ₪ שולמו בדרך של העברת 3,716,000 ₪ ע.ג. אגרות חוב (סדרה א') של החברה, לפי מחיר של כ-70 אג' לכל 1 ₪ ע.ג. כ"א לידי החברה.
 - 85.2. ביום 16.3.2010 נחתם הסכם מכר החניון - תמורת 4,000,000 ₪, אשר שולמו במלואם בדרך של העברת 5,405,405 ₪ ע.ג. אגרות חוב (סדרה א') של החברה, לפי מחיר של 74 אג' לכל 1 ₪ ע.ג. כ"א.
 - העתק זיכרון הדברים מיום 29.11.2009 והעתק הסכמי המכר מיום 15.3.2010 ומיום 16.3.2010 מצורפים לתובענה זו כנספח 37.
 - העתק הדיווח המידי מיום 23.3.2010 בדבר ההתקשרות בהסכמי המכר מצורף לתובענה זו כנספח 38.
 - 86. די בתמורה שהוגדרה פורמאלית בעסקאות (כנגזרת של שווי האג"ח כפי שהוערך בהסכמים), כדי ללמד כי הצדדים התיימרו לבצע העסקה לפי תמורה של תשעה מיליון ₪ בלבד, בעוד בספרי הנהלת החשבונות של החברה הוערכו נכסים אלו בסך של למעלה מ-13.6 מיליון ₪. כלומר, המהלך שהובילו בעלי השליטה ביחד עם מיד צוק ומר מסאסא מנע מהחברה קבלת תמורה אשר הייתה נחוצה לחברה באותה העת כאוויר לנשימה. המחירים הנמוכים אינם ניתנים להסבר אלא בשיתוף

פעולה בין בעלי השליטה ומקורביהם ובניסיון להבריח את הנכסים, להונות את נושי החברה ולהוציא נכסים למקורבם של בעלי השליטה - מר מסאסא, על חשבון החברה והנושים.

• העתק הקטעים הרלוונטיים מתוך הדו"ח השנתי של החברה לשנת 2009 בו ציינה את ההפסדים כתוצאה מהמכירות הנ"ל מצורך כנספח 39.

87. ואולם בכך לא די. למרות שהצדדים נקבו בהסכמים את התמורה הכוללת בסך של תשעה מיליון ₪, הרי ששווי התמורה ששולמה בפועל לידי החברה היתה נמוכה בהרבה.

88. יוזכר כי עיקר התמורה שולמה באמצעות מסירת אגרות חוב של החברה לידי החברה. הצדדים העריכו במסגרת העסקאות את שווי האג"ח שנמסרו לפי שווי של 0.7 ₪ ו- 0.74 ₪ לכל 1 ₪ ע.ג. של אג"ח.

אולם אגרות החוב הללו היו שוות הרבה פחות, כמתואר להלן:

89. עיון בדו"חות הכספיים של החברה לרבעון השלישי של 2009, מעיד כי אגרות החוב אשר הוחזקו על ידי חברת הבת של החברה, הוערכו במחיר של כ-50 אג" (!). בזירת המסחר בבורסה נסחרו אגרות החוב באותה תקופה על 46.8 אגורות ו-48.01 אגורות לאגרת חוב בלבד. כלומר, קיים הפרש של למעלה מ-20 אגורות בין מחיר אגרות החוב בשוק לבין המחיר בו העבירה אותן מיד צוק לחברה.

• העמודים הרלוונטיים מהדו"ח הכספי של החברה לרבעון השלישי של שנת 2009 והעתק שידורי הבורסה במועדים הרלוונטיים, מצורף לתובענה זו כנספח 40.

90. מכאן, גם לו יכולים היו מיד צוק ומר מסאסא למכור כמות כה גדולה של אגרות חוב של החברה בשני ימי המסחר של 15-16 למרץ 2010 בהן נחתמו הסכמי המכר, מבלי שהדבר יגרום לירידה דרמטית בשווי השוק של אגרות החוב (וברור מאליו כי הדבר לא היה אפשרי), עדיין התמורה שהייתה מתקבלת ממכירת אותן אגרות חוב הייתה מסתכמת לסך של 4.2 מיליון ₪ - סכום הנמוך בכ- 2.33 מיליון ₪ לפחות מהתמורה שהייתה אמורה מיד צוק לשלם לחברה על חשבון הסכמי המכר. לפיכך, יש להורות על חיובה של מיד צוק ביחד ולחוד עם בעלי השליטה בסכום ההפרש הנ"ל.

91. להלן תחשיב תמורת אגרות החוב הנדרשת:

הפרש נדרש	סה"כ שהתקבל לפי מחיר בפועל	מחיר אג"ח בפועל ביום 25.11.09	כמות אגרות החוב	תמורה נדרשת בש"ח	תמורת מכר בניין הבנק הישן
860,912 ש"ח	1,739,088 ₪	0.468	3,716,000	2,600,000.00 ₪	תמורת מכר החניון
1,470,270 ש"ח	2,529,729 ₪	0.468	5,405,405	4,000,000.00 ₪	
2,331,182 ש"ח					

92. ודוק. לא מן הנמנע כי אגרות החוב אשר נמסרו לחברה כלל לא היו שווים אפילו את המחיר שבו נסחרו בבורסה. זאת לאור מצבה של החברה ולאור הקיטון בשער האג"ח שהיה נגרם עם הזרמת אותן אגרות חוב למסחר.

93. מן האמור לעיל עולה בבירור כי בגין העסקאות השנויות במחלוקת המתוארות לעיל נותרה מיד צוק חבה לחברה סך העומד לכל הפחות על 6.931 מיליון ₪, בתוספת הפרשי ריבית והצמדה, המורכבים

מ: (א) הפרש שבין התמורה המוצהרת בהסכם לבין שווי הנכסים בספרי החברה בסך של כ-4.6 מיליון ₪; (ב) הפרש שבין השווי המוצהר של האג"ח שנמסרו במסגרת התמורה לבין שווי השוק שלהם, בסך של כ- 2.33 מיליון ₪. כך, בכל מקרה יש לחייב בסכומים אלו (המשקפים את הנזק המינימלי שנגרם לחברה בגין העסקאות), ביחד ולחוד גם את נושאי המשרה וחברי דירקטוריון החברה בהתאם לסעיף 374 לפקודת החברות.

94. זה המקום להבהיר, כי כפי שגם תואר בפרק א' לעיל, **מר מסאסא הינו והיה גם בזמנים הרלבנטיים, צד שלישי ידוע וקשור לחברה ולבעלי השליטה בה.** כך, במסגרת הקצאה פרטית של מניות שביצעה החברה, הקצתה החברה לניצעים ספציפיים, מניות אשר היוו באותו מועד כ- 17.08% מההון המונפק שלה. במסגרת זו, רכש מר מסאסא בהקצאה מהחברה, 6,000,000 מניות אשר היוו 3.14% ממניות החברה. לטענת בעל התפקיד – את אותן מניות מכר מר מסאסא בשלב מאוחר יותר ולבקשת מר שירי לעוה"ד גיא אופיר כמפורט בפרק א' לתובענה זו לעיל.

• העתק עמוד 95 לתשקיף החברה מיום 21.5.2007, המפרט את ההקצאה למר מסאסא, והעתק הסכם הקצאת המניות מחודש ינואר 2007 מצורפים לתובענה זו **כנספח 41**.

95. ברור אם כן, כי דיווח החברה לפיה עסקאות המכר המתוארות בפרק זה נכרתו עם צד "שאינו קשור" בחברה **הוא מוטעה מיסודו ונעדר בו הגילוי המשמעותי אודות מעורבותו של מר מסאסא בחברה ועם בעלי השליטה בה.** מעורבותו של מר מסאסא מהווה גם נימוק הגיוני למחירים הנמוכים שבהם נמכרו הנכסים וכן לאופן התמורה של תשלום התמורה. **ניתנת האמת להיאמר – עסקינן בעסקת חילוץ.**

96. די באמור לעיל גם על מנת להטיל את האחריות האישית בעניין זה על בעלי השליטה ועל דירקטוריון החברה שכשל בפיקוח ובדיווח לציבור המחזיקים. כישלון זה מתווסף לשורה של מחדלים המתוארים בתובענה זו לעיל ולהלן ואשר הביאו את החברה למצבה הנוכחי.

97. מבלי לגרוע מן האמור לעיל, במסגרת עסקת מכר החניון הצמוד לנכס ברחוב העצמאות בבאר שבע גרמו המעורבים לחברה ליטול סיכונים לא סבירים ביחס להתחייבויותיה. כאמור, החניון הינו חלק מהנכס בעצמאות שרכשה החברה בחודש פברואר 2007 מאת טללי הנגב.¹⁴ לזכותה של החברה נרשמה אמנם הערת אזהרה ביום 5.3.2007. **אולם, במועד החתימה על הסכם המכר היה ברור לחברה כי לא תוכל לעמוד במלוא התחייבויותיה בקשר עם סד הזמנים לרישום זכויות מיד צוק בנכס.**

98. כזכור, העברת הבעלות בנכס על שם החברה הופקדה בידי הנתבע 4 - עו"ד בלפור קויטי כבר בשנת 2007. עם זאת, וכמפורט לעיל, עו"ד קויטי פעל בכל התקופה הרלוונטית להשגת התזרי האגרות מעיריית באר שבע **עבור טללי הנגב** ולפיכך עוכב הטיפול בהשגת אישור העירייה להעברת הבעלות לחברה. להשלמת התמונה יצויין כי **עד היום – בחלוף 6 שנים ממועד העברת הזכויות בבניין ובחניון מטללי הנגב לחברה,** טרם נרשמה החברה כבעלים בנכס בלשכת רישום המקרקעין ובעל התפקיד פועל בעצמו בימים אלו להשלמת הרישום מהלך הכרוך בעלויות כבדות לקופת הפירוק ובנזקים משמעותיים לקופה ולרוכשי הנכס מבעל התפקיד.¹⁵

99. אלא שלמרות שבמועד מכר החניון למיד צוק בחודש מרץ 2010, לחברה כבר היה ברור וידוע כדבעי כי רישום הזכויות בנכס מתעכב מזה שלוש שנים, לא מנע הדבר מהחברה להתחייב כלפי מיד צוק,

¹⁴ ראה פרק ב' לעיל

¹⁵ בחקשר זה יש לציין כי בעל התפקיד פנה לעו"ד קויטי לקבלת מסמכים הרלוונטיים להשלמת העסקאות אולם בניגוד למצופה מעוה"ד המטפל בנושא, טען עו"ד קויטי כי המסמכים לא מצויים בידי ובעל התפקיד מתכוון לפנות בעניין זה למתן הוראות מבית המשפט שלפירוק

להשלים את רישום הזכויות על שם מיד צוק בתוך 60 ימים ממועד חתימת ההסכם (!). לא זו אף זו, התחייבות זו הוגדרה כהתחייבות אשר הפרתה הינה הפרה יסודית של ההסכם המכר, ואשר תזכה את הרוכשת, מיד צוק, מעבר לסעדים הרגילים, גם בפיצוי מוסכם בגובה 400,000 ₪.¹⁶

100. ברי כי בנסיבות האמורות התחייבות זו הינה **בלתי סבירה**, באשר לכל הפחות, יש בה ניסיון להגדיל את מצבת הנשייה של הגורמים המעורבים ב-400,000 ₪, על חשבון שאר הנושים של החברה. בקשת בעל התפקיד לעיכוב הכרעתו בתביעת החוב שהגישה מיד צוק, עד להכרעה בתובענה זו, תלויה ועומדת בבית המשפט של פירוק.

לסיכום ביניים של פרק זה

101. צירוף כלל הנתונים האמורים לעיל, מעלה חשש כבד כי המדובר ב"**עסקאות חילוץ**" של מר מסאסא המקורב לבעלי השליטה אשר החזיק בכמות נכבדת של ניירות ערך של החברה טרם קריסתה. "חילוץ" כאמור, בנסיבות בהן החברה הייתה חדלת פירעון, מהווה למיטב הבנת בעל התפקיד, **העדפת מרמה והעדפת נושים ברורה**. המדובר בפעולות של החברה בראשות בעלי השליטה, אשר הייתה בהן לכאורה **כוונה לרמות את הנושים האחרים של החברה ו"להבריח"** מידם נכסים אשר למצער יכלו לשמש את בעל התפקיד להגדלת קופת הסדר הנושים והדיבידנד שישולם לנושים.

102. בעל התפקיד רואה במיד צוק ובמר מסאסא כמשתפי פעולה ביודעין עם בעלי השליטה במטרה להוציא מהחברה נכסים בתמורה לא נאותה ובזמן שהחברה משועת למוזמנים, כמו גם לחלץ את מר מסאסא מהשקעתו במניות החברה באמצעות עסקה סיבובית עם עו"ד גיא אופיר, במימון ישיר ומלא של החברה ותוך שימוש בכספים שהושקעו בה על ידי מחזיקי אגרות החוב. מעורבותם של מיד צוק ושל מר מסאסא וידיעתם הברורה של המעורבים כי הם פועלים בניגוד לדין ולטובת החברה, מטילה עליהם ביחד ולחוד את האחריות לנוקים שנגרמו לחברה בדמות הפרש שבין המחיר של הנכסים בספרים לבין התמורה הזעומה ששולמה בגינם.

בנוסף, התחייבויותיה הבלתי סבירות של החברה לרישום הזכויות על פי ההסכם בתוך פרק זמן שברור היה כי לא ניתן להשלימן הוסיף לקופת הנשייה סך של 400,000 ₪ וכל זאת מבלי לציין את העלויות הנוספות שנגרמו לקופת הסדר הנושים כתוצאה מהצורך להשלים התחייבויות אלה.

103. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על חיובם של מיד צוק ושל מר מסאסא ביחד ולחוד עם הנתבעים 1-11 בסך של כ- 6.931 מיליון ₪ בתוספת הפרשי ריבית והצמדה, וכן לחייב את הנתבעים 1-4 באחריות אישית לכלל חובות החברה והנוקים שנגרמו לנושיה לנוכח התנהלותם הרשלנית, העדפת המקורבים ומניעת הרווחים מהחברה.

104. בעל התפקיד סבור כי יש לראות בבעלי השליטה, נושאי המשרה וחברי דירקטוריון החברה באותה העת, אשר אישרו עסקאות אלה, תוך ידיעה כי החברה מצויה בחדלות פירעון דה פקטו כמו גם עו"ד קויתי אשר כאמור ייצג את החברה בהתקשרויות הנ"ל והיה מעורב בכל ההיבטים שלהם כמי שנתנו יד לביצוע העסקאות הנ"ל עם מקורבם של בעלי השליטה תוך שהם מודעים להשלכות העסקאות על קופת החברה ונושיה, באופן המטיל על כל יודעי הדבר ומי שמתוקף מעמדם צריכים היו לדעת, חבות אישית כלפי החברה ונושיה, בהתאם לסעיפים 373 ו-374 לפקודה, על פי המקרה.

¹⁶ זה המקום לציין, כי במסגרת הליכי הפירוק והסדר הנושים של החברה המנוהלים על ידי בעל התפקיד, הוגשה למשרדי בעל התפקיד תביעת חוב מצד מיד צוק, בגובה סכום הפיצוי האמור לעיל וזאת בטענה להפרת הוראה זו של ההסכם בעל התפקיד ביקש את בית המשפט הנכבד שלפירוק לעכב את הכרעתו בתביעת החוב עד לסיום החליטים בתובענה זו

פרק ה' - הפרת חובות הדיווח על פי חוק ניירות ערך ותקנותיו והפרת הוראות חוק החברות לעניין אופן אישור עסקאות אשר לבעלי השליטה עניין בהן

105. המעשים שתוארו לעיל ומעשים נוספים אר יתוארו להלן, נעשו תוך הפרת חובות הדיווח החלות על החברה.

106. אם לא די בכך, הרי שעל פי הסדר הנושים, הומחו מלוא זכויות התביעה הקיימות לחברה, לנושי החברה (לרבות מחזיקי אגרות החוב שלה) ולבעלי מניותיה, לטובת קופת הסדר הנושים (ראה סי' 51.1 להסדר הנושים כדלקמן):

"החברה, נושיה ובעלי המניות ימחו לקופת הסדר הנושים שתנוהל על ידי הנאמן להסדר, בהמחאה מוחלטת ובלתי חוזרת, כל טענה ו/או דרישה ו/או עילת תביעה ו/או כל סעד העומדים להם כנגד כל צד שלישי שהוא, לרבות, מבלי לפגוע בכלליות האמור - כנגד חייבים, רשויות, נושאי משרה לשעבר בחברה, בעלי שליטה קודמים בחברה וכל צד שלישי אחר, לרבות אך מבלי לגרוע מכלליות ההגדרה, רו"ח, יועצים, גופים מוסדיים שונים וכן חברות ביטוח אשר העניקו למי מהנ"ל ביטוח אחריות מקצועית, לרבות בקשר עם הנסיבות אשר הובילו לקריסת החברה. לחברה ו/או לנושיה ו/או לבעלי מניותיה, עשויות להיות זכויות תביעה כנגד צדדים שלישיים כאמור, ביחס לעסקאות שבוצעו בקשר עם החברה, אשר הובילו לאובדן נכסים וזכויות בהיקף של מיליוני ₪ וכן כל זכות לתביעה כספית אחרת כנגד צד שלישי כלשהו, ללא הגבלה בזהות הצד השלישי, עילת התביעה ושווי התביעה, והכול בקשר עם פעילות החברה או פעולות שבוצעו בקשר אליה קודם למועד כניסת החברה לפירוק זמני."

107. מממצאי חקירות שביצע בעל התפקיד ומבדיקת דיווחי החברה עולה, כי גם לנושים ובעלי מניות מקרב הציבור - מחזיקי ניירות הערך של החברה, קיימות לכאורה עילות תביעה עצמאיות כנגד בעלי השליטה, נושאי המשרה והדירקטורים לשעבר בחברה בגין הנזקים שנגרמו למחזיקים מרכישות ומכירות של ניירות ערך שביצעו מבלי שמלוא המידע הרלוונטי עמד בפניהם ו/או תוך הסתמכות על דיווחים מטעים וכן כתוצאה מאישור עסקאות שלא כדין על ידי בעלי השליטה. להלן יפורטו מספר דוגמאות אשר די בהן כדי להצביע על דפוס התנהגות של בעלי השליטה, נושאי המשרה והדירקטורים ולחייבם באחריות אישית לנזקים שנגרמו למי ממחזיקי ניירות הערך של החברה. ובמה דברים אמורים.

ה.1. הפרת חובות דיווח

108. סעיף 36(א) לחוק ניירות ערך קובע את חובת הדיווח החלה על החברה, כדלקמן:

"תאגיד שניירות ערך שלו הוצעו לציבור על פי תשקיף חייב להגיש לרשות דו"חות או הודעות לפי פרק זה עוד ניירות הערך שלו נמצאים בידי הציבור, תאגיד שניירות ערך שלו נסחרים בבורסה או רשומים בה למסחר חייב להגיש דו"חות או הודעות לפי פרק זה לרשות ולבורסה".

109. מכוח סעיף 36 לחוק ניירות ערך, הותקנו תקנות ניירות ערך (דו"חות תקופתיים ומידיים), התש"ל-1970 (להלן: "התקנות") המפרטות מהו המידע שיש לכלול בדיווחים ובין היתר תקנה 36(א) כדלקמן:

"בדוח יובאו פרטים בדבר כל אירוע או ענין החורגים מעסקי התאגיד הרגילים בשל טיבם, היקפם או תוצאתם האפשרית ואשר יש להם או עשויה להיות להם השעה מהותית על התאגיד, וכן בדבר כל אירוע או ענין שיש בהם כדי להשפיע באופן משמעותי על מחיר ניירות הערך של התאגיד."

110. כאמור לעיל, הנתבעים הפרו את הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך ותקנה 36(א) לתקנות, בכך שלא דיווחו את פרטי עסקת רכישת המניות במעורבותו של עו"ד גיא אופיר אשר פרטיה הובאו בפרק א' לעיל וכן היעדר דיווח על מעורבותם של ליטה ועו"ד קויתי בניהול עסקי החברה והסתרת היותה של מיד צוק ומר מסאסא צד קשור לחברה במועד אישור העסקאות כאמור בפרק ד' לעיל. ברי כי הגילויים הנ"ל בנוגע לשימושים שנעשו בכספי החברה ובנכסיה הינם פרטים מהותיים אשר היה על החברה לדווחם למחזיקי אגרות החוב שלה.

111. יש לציין כי החובות הקבועות בהוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך (ומכוחו – בתקנה 36(א) לתקנות), הוחלה גם על דירקטור בתאגיד, על מנהלו הכללי ועל בעל שליטה בו, מכוח הוראת סעיף 38(א)(1) לחוק ניירות ערך – אשר מטילה את האחריות האזרחית בגין הפרת "חובת הדיווח" ואת האחריות לנוקים אשר נגרמו בעטיה של ההפרה, גם על גורמים אלה (דירקטור, מנהל כללי ובעל שליטה).

ה. היעדר דיווח פרט מהותי כדין דיווח פרט מטעה

112. סעיף 1 לחוק ניירות ערך מגדיר "פרט מטעה" כדלקמן: **"לדבות דבר העלול להטעות משקיע סביר וכל דבר חסר שהעדרו עלול להטעות משקיע סביר"** בעניין ת"צ 14144-05-09 הראל נ' לנדמארק, (פורסם בנבו, ניתן ביום 3.10.2010) תמצת כבוד השופט פרופ' ע. גרוסקופף מהו מידע מהותי אשר מחייב גילוי בפומבי, כדלקמן:

"בהתאם לחוק ולפסיקה הישראלית, על מנת שפרט בתשקיף יחשב כמטעה יש להראות כי מדובר בפרט מהותי עבור המשקיע הסביר. עניין מסוים יחשב מהותי, אם יש סיכוי של ממש כי משקיע סביר יראה אותו כמשנה את "מכלול האינפורמציה" העומדת בפניו."

113. חובת הגילוי החלה על תאגידיים לדווח על אירועים מהותיים מבוססת בעיקרה על ההכרה בחשיבותה של זרימת מידע מלא בין המשתתפים בשוק ההון. היא באה להבטיח, כי ההשקעה בשוק ההון תהיה על בסיס נתונים אמיתיים ומהימנים ככל האפשר. היא באה למנוע קבלת החלטות על בסיס מידע שגוי ומטעה וכיוצ"ב. פכלל ניתן לומר, כי חובה זו תחול לגבי כל מידע, שהינו מהותי למשקיע הסביר, ואשר אין מגבלה חוקית או מגבלה שבסבירות המצדיקות מניעת גילוי.

114. בהקשר זה נבחר, האירועים המתוארים במסגרת כתב תביעה זה, לרבות ההסכם לרכישת המניות בכספי החברה על בסיס התחייבויות של החברה כלפי עו"ד אופיר ולהיפך והכל במעורבותו המלאה של שירי שאף התחייב באופן אישי הינו בגדר מידע מהותי אשר דיווחו לציבור היה מחויב על פי דין, היות ובעל התפקיד סבור כי אופי עסקאות תמוהות אלה מעיד על אופי התנהלותה הקלוקל של החברה ושל שירי ושמש באופן אישי כבעלי השליטה בה ומשקיע סביר היה בוחרן היטב את המשך השקעתו בחברה בהיודע המידע הנ"ל.

115. על פי הדין, היעדרו של פרט מהותי כגון דיווח על עסקת המניות, כמו גם היעדר הדיווח על העסקתה של ליטה כ"מנהלת-על" לפרויקט בבאר שבע והיעדר הדיווח על מידת מעורבותו של עו"ד קויתי

בעסקי החברה והיותו של מר מסאסא וחברה מיד צוק צד קשור לחברה – על אלה עולים כדי פרטים מהותיים שהינם פרטים מטעים אשר עומדים בסתירה לסעיף 1.44א לחוק ניירות ערך הקובע כי:

“(א) בטיטת תשקיף, בתשקיף, בדוח, בהודעה, במסמך או במפרט הצעת רכש, המוגשים לפי חוק זה לרשות (בסעיף זה – דיווח), לא יהיה פרט מטעה.”

116. התובע יטען, בין היתר, כי הפרת חובת הדיווח והגילוי על ידי החברה ונושאי המשרה שלה, מבססים ו/או מתזקים את קביעת אחריותם לנסיבות קריסת החברה בהתאם לסעיף 373 לפקודה ומטילים עליהם אחריות ישירה לתבניות החברה כלפי נושיה.

ה.3. הפרת חובת נושאי משרה על פי חוק החברות

117. בפעולות ו/או במחדלים שפורטו לעיל, הפרו נושאי המשרה של החברה את חובת הזהירות שהם חבים כלפי החברה ו/או כלפי כל צד שלישי שנפגע כתוצאה מהתנהלותם. כמו כן היא מטילה אחריות על עו"ד קויטי בתורת נושא משרה בחברה.

118. אם לא די בכך, הרי שנושאי המשרה, לרבות עו"ד קויטי, הפרו את חובת האמונים שלהם כלפי החברה, בניגוד לסעיף 254(א) לחוק החברות:

נושא משרה חב חובת אמונים לחברה, ינהג בתום לב ויפעל לטובתה, ובכלל זה

(1) **יימנע מכל פעולה שיש בה ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו בחברה לבין מילוי תפקיד אחר שלו או לבין ענייניו האישיים;**

119. לצורך אישור פעולותיהם של נושאי המשרה כתואר בתובענה זו לעיל, ובכלל זה אישור העסקאות במניות החברה עם גיא אופיר, לרבות הסעיפים הכלולים בהן והקשורים לעסקיו האחרים של בעל השליטה מר יונה שמש, נדרש כי נושאי המשרה יפעלו בתום לב וכי הפעולות ואישורן לא יפגעו בטובת החברה (ראה סעיף 255(א)(1) לחוק החברות).

120. כמו כן, נדרש כי נושאי המשרה יגלו לחברה, בתוך זמן סביר לפני דיון באישור העסקה את מהות העניין האישי שיש להם בפעולה. למיטב ידיעת בעל התפקיד, בעלי השליטה לא עשו דבר על מנת ליידע את החברה ונושאי המשרה האחרים שלה, לרבות חברי הדירקטוריון בעניין האישי שיש להם בעסקאות עם עו"ד אופיר, כמו כן לא גילו בעלי השליטה את דבר העניין האישי שלהם בהתקשרויות המערבות את עו"ד בלפור קויטי אשר פעל כאמור כנושא משרה לכל דבר ועניין ובה בעת הועסקה החברה בשליטתה של אישתו במתווה העסקה תמוה בשים לב למטרות ההתאגדות שלה ולכישוריה המקצועיים. אין גם ספק כי העניין האישי שהיה למר מסאסא בהתקשרות של מיד צוק בעסקאות המכר כמתואר בפרק ד' לעיל לא גולו באופן ראוי לציבור המחזיקים.

121. כמו כן, היה על הנתבעים לראות לכך כי הפעולות יאושרו בהתאם למנגנונים שאליהם מפנה סעיף 255 לחוק החברות.

122. בעל התפקיד מבקש להסב את תשומת ליבו של בית המשפט הנכבד, במיוחד לעסקאות האמורות בפרקים א' ו-ד' לתביעה זו לעיל בעניין עסקאות שבוצעו עם גיא אופיר ומר מסאסא. ברי, כי המדובר בעסקאות אשר לבעלי השליטה (שירי ושמש) ולמי ששימש כמנכ"ל ויו"ר הדירקטוריון (שירי), היה בהן עניין אישי מובהק שלא דווח ולא נדון בפומבי, כמו גם לא עבר הליך של אישור תקין (או כלשהו)

במוסדות החברה. בין אם העסקאות היו פיקטיביות לחלוטין ובין אם רק בחלקן, לא יכול להיות ספק שהעניין האישי שלא גולה מחייב אישורים כזין בהתאם לסעיף 275 לחוק החברות וגילוי בהתאם לחוק ניירות ערך ותקנותיו כאמור לעיל. יתירה מכך וכמפורט לעיל – התמורה בגין אותן עסקאות לא הייתה תמורה בת ערך ביחס לשווי המקרקעין וכן בהשוואה לשער אגרות החוב של החברה אותה העת.

123. לא רק נושאי המשרה הפרו את חובת האמונים כלפי החברה, בעלי השליטה עצמם הפרו את חובותיהם, בניגוד לסעיף 269(א) לחוק החברות, הקובע בס"ק (א):

נושא משרה בחברה או בעל שליטה בחברה ציבורית או בחברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב היודע שיש לו ענין אישי בעסקה קיימת או מוצעת של החברה, יגלה לחברה, בלא דיחוי, ולא יאוחר מישיבת הדירקטוריון שבה נדונה העסקה לראשונה, את מהות ענינו האישי, לרבות כל עובדה או מסמך מהותיים.

א. אחריותם של הנתבעים

א. המעגל החיצוני

להלן יפרט בעל התפקיד את הסכומים הנתבעים על ידו מכל אחד מהנתבעים.

א.1. הנתבע 12 - גיא אופיר

124. כאמור לעיל, הנתבע מספר 12, גיא אופיר, סייע לשירי בהברחת כספים וזכויות החברה באמצעות עסקת רכישת המניות תוך שהוא מודע למקורם של הכספים שנתן לו שירי לכאורה לצורך רכישת המניות (כך, לטענתו כמובן) ותוך שהוא מודע לכוונתם של בעלי השליטה בעת החתימה על הסכמי המניות והסכמי רכישה וביטול מכר המשרדים ברמת גן ולמרות זאת לא חדל ממעשיו ולא מנע את המשך המעשים הבלתי כשרים, אלא המשיך וסייע בהם. אופיר היווה למעשה גורם בלעדיו לא היה ביכולתם של בעלי השליטה להוציא לפועל את מעשי המרמה והפרת האמונים שבוצעו בנסיבות המתוארים לעיל.

125. כאמור לעיל, אופיר אף נטל חלק פעיל במעשה הברחת הכספים ובעסקת המניות והמשרדים הפיקטיביות ונותר חייב לחברה בגינם סך של 1,600,000 ₪ בתוספת הפרשי ריבית והצמדה. כאמור, כנגד אופיר הוגשה על ידי בעל התפקיד בקשה למתן הוראות (בקשה מס' 23 בתיק הפירוק) וההליכים בה מעוכבים בשלב זה באופן שבית משפט נכבד זה הוא הפורום הנאות לבירור העניין וכחלק מהמסכת העובדתית הפרושה בפניו.

א.2. הנתבעת 13 – טללי הנגב

126. כמפורט בפרק ב' לאדן השלישי לתובענה זו, הנתבעת מספר 13, חברת טללי הנגב בע"מ, סייעה לבעלי השליטה ובפרט לבעליה, מר ויצמן שירי הנתבע 2, בהברחת כספים וזכויות החברה באמצעות העברות כספים תדירות ועירוב נכסים מובהק בינה ובין החברה.

127. באשר לבקשת בעל התפקיד במסגרת בקשה מס' 16 בתיק הפירוק של החברה לעניין זכותה של קופת הסדר הנושים לקבלת החזרי האגרות מעיריית באר שבע ברי כי ההתנהלות המתוארת בתובענה זו ובבקשה מס' 16, אשר טרם הוכרעה, מקימה לקופת ההסדר עילת תביעה גם כנגד טללי הנגב בסך 1,256,352.30 ₪ לכל הפחות.

128. כמו כן יובהר, כי בעל התפקיד רואה בטללי הנגב זרועו הארוכה של בעל השליטה הנתבע 2 על כל המשתמע מכך. טללי הנגב היוותה הלכה למעשה אחד הגורמים המשמעותיים בלעדיה לא היה ביכולתם של בעלי השליטה להוציא לפועל את מעשי המרמה והברחת הכספים לכיסם הפרטי בנסיבות המתוארות לעיל.

3.א. הנתבעת 14 - ליטה

129. כמפורט בפרק ג' לאדן השלישי לתובענה זו, הנתבעת מספר 14, חברת ליטה השקעות וניהול נכסים בע"מ, סייעה לבעלי השליטה ובכללם לעוה"ד קויטי בהברחת כספים וזכויות החברה באמצעות הסכם ייעוץ לכאורה אשר לא אושר כדין ואף לא נדון ככל הנראה בפני דירקטוריון החברה ו/או קיבלה לידיה כספים מהחברה שלא כדין. הסכם אשר על פיו הוצאו מאת החברה, על רקע פרויקט הקמת המבנה בעצמאות בבאר שבע, סכומי עתק, לידיה של ליטה. כל זאת, תוך שליטה עצמה מנוהלת ע"י עוה"ד קויטי, בלא שהוא או רעייתו (בעלת השליטה לכאורה בליטה), בעלי כישורים מתאימים בתחום הבנייה ובלא שהסכם הניהול שהציגו נחתם בתנאים המתאימים לתנאי השוק. בנוסף, וכמפורט בהרחבה לעיל, על פי חוות הדעת המהנדס המצויה בידי בעל התפקיד לא היה כל הגיון עסקי או מקצועי העומד מאחורי העסקתה של ליטה בתפקיד לו יועדה כאשר לצידה חברה נוספת המפקחת בפועל על עבודות הבנייה.

130. ליטה היוותה הלכה למעשה גורם בלעדיו לא היה ביכולתם של בעלי השליטה ועו"ד קויטי להוציא לפועל את מעשי המרמה והברחת הכספים לכיסם הפרטי בנסיבות המתוארות לעיל.

131. בית המשפט הנכבד מתבקש איפוא, לחייב את הנתבעת 14, ליטה השקעות וניהול נכסים בע"מ, באופן אישי וביחד ולחוד עם הנתבעים 1-12 להשיב לקופת החברה (קופת ההסדר) את מלוא הסכום שגבתה מהחברה כמפורט בספרי הנהלת החשבונות של החברה ואשר שולמו לליטה במרמה ובלא שניתנה בעדם כל תמורה ממשית, בסך 1,961,515 ₪, ביחד ולחוד עם הנתבעים האחרים ובפרט עוה"ד קויטי. כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת 14 ביחד ולחוד עם הנתבע 4, עוה"ד קויטי להשיב לחברה סך של 1,500,000 ₪ שהופקדו אצל עו"ד קויטי בביקדון בחודש יוני 2007 ואשר הוא לא השיבם חרף החלטת דירקטוריון החברה בחודש אוגוסט 2007 (והכל בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין).

132. אם לא די באמור לעיל, הרי שיש לחייב את ליטה ואת עו"ד קויטי, ביחד ולחוד, בנוקים שנגרמו לחברה עקב חריגה מתקציב עלויות פרויקט ברח' העצמאות, כמפורט בפרק ג' לאדן השלישי לעיל.

4.א. הנתבעים 15 ו-16 – מיד צוק ומר דוד מסאסא

133. כמפורט בפרק ד' לאדן השלישי לתובענה זו, הנתבעת מספר 15, חברת מ.י.ד צוק עבודות קבלניות בע"מ, ובעל השליטה בה, הנתבע 16 מר דוד מסאסא המקורב לבעלי השליטה, סייעו לבעלי השליטה בחברה בהברחת נכסי וזכויות החברה באמצעות הסכמי מכר שגרעו מקופת החברה סך של 2,332,382 ₪ כמפורט לעיל.

134. היותה של מיד צוק צד קשור לחברה באמצעותו של מר מסאסא והיעדר הגילוי אודות מעורבותם של הנ"ל בעסקי החברה מצביעים על עסקה לחילוץ מקורבים שבוצעה בזמן שהיה ברור כי החברה קרבה למצב של חדלות פירעון ובכוונה להונות את נושי החברה. מיד צוק היוותה הלכה למעשה גורם בלעדיו לא היה ביכולתם של בעלי השליטה להוציא לפועל את מעשי המרמה והברחת נכסים תוך העדפת מקורביהם.

135. בית המשפט הנכבד מתבקש איפוא, לחייב את הנתבעים 15 ו-16, מ.י.ד. צוק עבודות קבלניות בע"מ, ובעל השליטה בה – מר דוד מסאסא, לשלם לקופת החברה (קופת ההסדר), ביחד ולחוד, את הסך של **6.931 מיליון ₪**, בתוספת הפרשי ריבית והצמדה, המורכבים מ: א. ההפרש שבין התמורה המוצהרת בהסכם לבין שווי הנכסים בספרי החברה בסך של כ- 4.6 מיליון ₪; ב. ההפרש שבין השווי המוצהר של האג"ח שנמסרו במסגרת התמורה לבין שווי השוק שלהם, בסך של כ- 2.33 מיליון ₪.

בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע 16 – מר דוד מסאסא – במלוא התמורות ששולמו לו מכספי החברה (באמצעות הנתבע 12 – גיא אופיר), כנגד מניותיו, בסך של **1,500,000 ₪** נכון למועד ביצוע העסקאות בחודש יוני 2008.

ב. אחריותם של בעלי השליטה בחברה

136. חומרת התנהלותם של בעלי השליטה, נושאי המשרה ואלו שפעלו מטעמה של החברה מאז מועד רכישת השליטה בה על ידי ה"ה שירי ושמש בשנת 2007 ועד קריסתה המוחלטת, עולה בבירור מהטענות המפורטות בתובענה.

137. אין צורך להכביר במילים באשר להתנהלותם של הנתבעים והיעדר כל קשר בינה לבין טובת החברה. עסקינן במקרה ברור בו בעלי השליטה בחברה, מטיבים את מצבם, ממשיכים ומנהלים משאים ומתנים בנוגע לנכסי החברה ומשתמשים בהם לסילוק חובות של חברות בשליטתם וחילוץ מקורבים להם תוך העדפות מרמה ברורות על חשבון נושיה הרבים של החברה.

138. כמפורט לעיל בהרחבה, החל מהמועד בו רכשו הנתבעים 1 ו-2 את השליטה בחברה (בשנת 2007) בוצעו בחברה, בהובלת בעלי השליטה, מעשי הברחת נכסים, ניהול בתרמית והפרת חובות דיווח וממשל תאגידי תקין ובכלל זה הפרת חובות נאמנות, אמון וזהירות של נושאי המשרה בחברה כלפי החברה באופן שהוביל לקריסתה.

139. תשומת ליבו המיוחדת של בית המשפט הנכבד מופנית לכך, כי הנתבע 2, מר שירי ויצמן, לא היה בזמנים הרלוונטיים לתובענה דאג אך ורק בעל המניות ובעל השליטה בחברה אלא כיהן גם כמנכ"ל החברה ואף כיו"ר דירקטוריון בה.

140. לטענת בעל התפקיד, עצם היותם של שירי ושמש בעלי השליטה בחברה, וזאת מלבד התפקידים הבכירים אותם מילא שירי בתקופה הרלוונטית לתובענה דאג, מוסיפה אף יותר לחומרתם של המעשים אשר בוצעו בחברה עובר לקריסתה. כך, ניצלו שירי ושמש את מעמדם בחברה וזאת בין היתר, לצורך שיפור מצבם וכן מצבם של המקורבים אליהם על חשבון נושי החברה ובניגוד לדין.

141. יפים לעניין זה דברי כב' סגנית הנשיאה, השופטת ו. אלשיך בפש"ר (תל-אביב-יפו) 261/97 עו"ד אשכולי נ' ברקוביץ, תק-מח 2004(2), 6203, (להלן: "פש"ר אשכולי") במסגרתו חילקה היא את סוג הבקשות והמקרים שעמדו לפניו לדיון, לשתי קבוצות כדלקמן:

"קבוצה אחת, קובלת כי החלטותיהם העסקיות של המנהלים ערב הקריסה (כגון נטילת התחייבויות אלו ואחרות - לא פעם בניסיון להציל את החברה מפירוק), היו בבחינת לקיחת סיכון עסקי לא סביר על חשבון הנושים, תוך ניצול העובדה כי מסך התאגדות "מחסן" את המנהלים בנשיאה בסיכון הלא סביר שיצרו, כחלק מ"סחרור הקריסה" של החברה. קבוצה שניה, המגיעה לא פעם לשערי של בית משפט זה, הינה מעשים אשר אינם מהווים ניסיונות להצלת החברה, אלא

ניסיונות לשפר את מצבם האישי של בעלי המניות ערב הקריסה, וזאת על חשבון

הנושים ובניגוד לכל דין; "

1.1. הנתבע 1 – מר יונה שמש

142. בהיותו בעל השליטה המחזיק ב-30.57% מהון המניות המונפק של החברה ו-30.86% מזכויות ההצבעה בה, ולפיכך, לאור המעשים והמחדלים המפורטים לעיל, חב באחריות אישית לכל חובות החברה, בהתאם לסעיף 373 לפקודה, בין היתר, כמי שנושאי המשרה היו רגילים לפעול לפי הנחיותיו או הוראותיו.

143. מבלי לגרוע מן האמור ובשים לב למעורבותו של מר שמש בין היתר בעסקת המניות שנרכשו ונמכרו מכספי החברה באמצעות עו"ד אופיר (ראה פרק א' באדן השלישי לתובענה זו) מעידה על עירוב נכסים מובהק בין עסקיו של מר שמש ובין עסקי החברה ולפיכך ברור כי נהג בקופת החברה כבשלו ויש לחייב אף לפי סעיף 374 לפקודת החברות בנוקדי שנגרמו לחברה באופן ישיר מפעולותיו ובסך כולל של:

בגין עסקת המניות – פרק א'	₪ 1,600,000
בגין כספים ששולמו לליטה ועו"ד קויתי – פרק ג'	₪ 13,602,640
בגין הפרשי שווי העסקאות שנעשו עם מיד צוק – פרק ד'	₪ 6,931,182
סה"כ	₪ 22,133,822

144. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מתן פסק דין הצהרתי הקובע כי על מר שמש לשאת בכל חובות החברה בהתאם לסעיף 373 לפקודת החברות ולחילופין להורות על חיובו של מר שמש ביחד ולחוד עם הנתבעים 1-11 בסך של 22,133,822 ₪ בהתאם לסעיף 374 לפקודת החברות.

2.2. הנתבע 2 – מר ויצמן שירי

145. בהיותו בעל השליטה המחזיק ב-17.59% מהון המניות המונפק של החברה ו-17.76% מזכויות ההצבעה בה, הינו כהגדרת חוק החברות בעל שליטה בחברה. כמו כן, מר שירי שימש כמנכ"ל החברה וכיו"ר הדירקטוריון שלה ואין חולק כי היה הרוח החיה מאחורי פעילות החברה וניווט את כל פעילותה החל ממועד רכישתה על ידו (במשותף עם מר יונה שמש). לפיכך ולנוכח כל המתואר לעיל חב שירי באחריות אישית לכל חובות החברה לפי סעיף 373 לפקודת החברות.

146. מבלי לגרוע מן האמור ובשים לב למעורבותו הישירה של מר שירי בעסקת המניות שנרכשו ונמכרו מכספי החברה באמצעות אופיר (ראה פרק א' באדן השלישי לתובענה זו); בפעילות עירוב הנכסים עם חברת טללי הנגב בע"מ המצויה אף היא בשליטתו לרבות תשלומים שהועברו מקופתן של כל אחת מהחברות לטובת הקופה האחרת ושימוש בקופת החברה כבקופתו האישית של שירי; העדפת מקורבו עוה"ד קויתי וחברת ליטה שבשליטתו תוך הזנחה בפועל של פיקוח על השלמת אחד הפרויקטים המשמעותיים ביותר של החברה; חילוץ מקורבו מר דוד מסאסא מהשקעה בחברה תוך הברחה בפועל של נכסי החברה במועד שהיה ברור כי הינה על סף חדלות הפירעון מכל האמור לעיל עולה בבירור כי יש לחייב את מר שירי אף לפי סעיף 374 לפקודת החברות בנוקדים שנגרמו לחברה באופן ישיר מפעולותיו ובסך כולל של:

בגין עסקת המניות – פרק א'	₪ 1,600,000
---------------------------	-------------

בגין כספים ששולמו לליטה ועו"ד קוייתי – פרק ג' 13,602,640 ₪

בגין הפרשי שווי העסקאות שנעשו עם מיד צוק – פרק ד' 6,931,182 ₪

סה"כ 22,133,822 ₪

147. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מתן פסק דין הצהרתי הקובע כי על מר שירי לשאת בכל חובות החברה בהתאם לסעיף 373 לפקודת החברות וכן להורות על חיובו של מר שמש ביחד ולחוד עם הנתבעים 1-11 בסך של 22,133,822 ₪ בהתאם לסעיף 374 לפקודת החברות.

148. מבלי לגרוע מן האמור לעיל יבקש בעל התפקיד להוסיף כי בהתאם למידע שאותר על ידי בעל התפקיד, ולדיווחי החברה עצמה, בחודש ספטמבר 2009 התחייב מר שירי בהתחייבות בלתי חוזרת כי ככל שעד סוף חודש מרץ 2010 לא יעלה בידי החברה למכור סך של 8,450,789 מניות לצד שלישי כלשהו בתמורה לסך של 1,250,000 ₪ לפחות - ירכוש שירי את המניות האמורות בתמורה לסכום האמור או לחילופין ידאג להשלמת תמורת המכירה כך שהתמורה הכוללת תעמוד על סכום זה.

• העתק דיווח החברה מיום 28.10.2009 מצורף לכתב התביעה כנספח 42

מדיווחי החברה ביום 9.11.2010 הודיע שירי לחברה כי לאחר שהתקבלה תמורה בסך של 257,000 ₪ ממכירת המניות האמורות לצד שלישי, זכאית החברה לקבל ממנו סך של 993,000 ₪ לצורך השלמת התמורה הכוללת הנ"ל (להלן: "החוב").

• העתק דיווח החברה מיום 9.11.2010 מצורף לכתב התביעה כנספח 43

149. התובע יטען כי הוא מודע לעמדת שירי בדבר בקשתו לבצע קיזוז בגין דמי ניהול כנגד סכום החוב, אולם קיזוז כאמור אינו אפשרי משום ששירי ידע כי בשלב האמור החברה היתה חדלת פירעון ודינה היה פירוק, כאמור בסעיף 74 לפקודת פשיטת הרגל. לצד זאת, מבדיקות שערך בעל התפקיד עלה כי לא נמצא כל אישור כדין לקיזוז כאמור, לא מצד נושי החברה ולא מצד בית המשפט המוסמך ואף לא אישור כדין של מוסדות החברה בהתאם להוראות חוק החברות.

150. התובע הוציא לשירי מכתב בעניין. למותר לציין כי פניית בעל התפקיד לא נענתה.

• העתק פניית בעל התפקיד לשירי מיום 8.5.2012 מצורף לכתב התביעה כנספח 44

151. אם לא די באמור לעיל, הרי שבעל התפקיד מטיל ספק בטענה כי לזכות מר שירי עמדה איזו יתרת זכות כלפי החברה.

152. לפיכך, ומשסבור בעל התפקיד כי אין תוקף להודעת הקיזוז המבוקש, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את שירי באופן אישי בסכום נוסף של 993,000 ₪.

ג. חברי דירקטוריון ונושאי משרה (בכח ובפועל) בחברה

153. המעשים המתוארים בתובענה זו, לא היו מתאפשרים אלמלא מחדליהם ורשלנותם של חברי הדירקטוריון ונושאי המשרה בחברה אשר כשלו כמעט בכל היבטי הניהול והפיקוח על הנעשה בחברה תוך "עצימת עיניים", פזיזות וחוסר אכפתיות של ממש לנעשה תחת אפם עד כדי כך שבחלק מהמקרים הפכו הפונקציות הללו ללא יותר מ"חותמת גומי", ובתמצית:

153.1. היעדר פיקוח על ענייניה של החברה בכלל, ואי דרישה לקבלת מידע נחוץ על מנת לבחון את מצב עסקיה של החברה, מיצוי פוטנציאל הנכסים והפעילות של החברה ו/או יכולת הפירעון של החברה, לרבות, בין היתר,

153.2. הוצאת כספים מקופת החברה לצורך רכישת מניותיה במסווה של עסקת מכר;

153.3. עירוב נכסים מובהק בין החברות שבשליטת בעלי השליטה – החברה דכאן וטללי הנגב;

153.4. היעדר פיקוח על הוצאות הפרויקט העיקרי של החברה בבאר שבע והעדפת מקורבים ובכלל זה עו"ד בלפור קויתי אשר התנהל בנושא משרה לכל דבר ועניין בחברה ובאין מפריע;

153.5. מכירת הנכסים העיקריים של החברה למקורבם של בעלי השליטה במחיר נמוך משמעותית משווי הנכסים ובתמורה שאין בה כדי לשקף את השווי;

154. מעיון בטיוטות דוחות ביקורת הפנים שהתקבלו ממבקר הפנים של החברה, רו"ח עדי ליואי, עולה כי במשך כל שנות פעילותה של החברה תחת בעלי השליטה שירי ושמשי, נוהלה החברה מלכתחילה על פי נהלים בלתי שלמים, הניהול בפועל נעשה תוך חריגה בוטה ומרושלת גם מאותם נהלים המחויבים על פי חוקי ניירות הערך וממשל תאגידי תקין. כך למשל בטיוטת דו"ח ביקורת פנים לחודר דצמבר 2008 נכתב:

"פרוטוקולי ישיבות החלטות הדירקטוריון העוסקות בהחלטות ואישורים בגין פעילות השקעה והלוואות בעלים מהחברה לחברות הבנות, כוללות את חתימתו של יו"ר הדירקטוריון המכהן גם בתפקיד מנכ"ל החברה בלבד, וזאת למעט מקרים, בהם מתקיימות ישיבות ועידה טלפונית בין חברי הדירקטוריון. נמצא כי חלק מפרוטוקולי החברה אינם כוללים אישור של פרוטוקולים קודמים"

155. במשך כל תקופת הפעילות התעלמו נושאי המשרה בחברה, חברי הדירקטוריון (חיצוניים ופנימיים כאחד) ובעלי השליטה, באופן שיטתי, מאינדיקציות שליליות וממשמעותן המצטברת של העבירות והפעולות הבלתי תקינות שבוצעו בחברה. בהיבטים הכוללים של התנהלותה וניהולה ובהיבטים הפרטניים, אשר היו צריכים, כעניין שבדין ובעובדה, לעורר את חשדם בדבר פעולות בלתי תקינה הנעשית בחברה תוך הונאת מתזיקי אגרות החוב וציבור הנושים שלה.

156. במשך שנות פעילות החברה תחת בעלי השליטה הנוכחיים, פעלו האורגנים המוסמכים בחברה, ובמיוחד אמורים הדברים בהנהלת החברה הבכירה, בחברי הדירקטוריון ובעלי השליטה, באופן רשלני ומרושל, תוך שפעולות הניהול לוו בכשלים וליקויים מהותיים וטכניים, תוך הפרה שיטתית של תקנות ניירות הערך והממשל התאגידי התקין, אשר הניחה מצע של אי-הקפדה, זלזול, רישול, ניגוד עניינים וכיוצ"ב.

157. עוד עולה מעיון בטיוטת דוח הביקורת אשר הוצג בפני החברה על ידי רו"ח ליואי כי מבקר הפנים התריע בפני החברה על הליקויים שבהתנהלותה ובין היתר באשר לקבלת ההחלטות בחברה, כך למשל:

"בישיבת הדירקטוריון מציג מנכ"ל החברה, המכהן גם כיו"ר הדירקטוריון, את הפרויקט/קרקע. הצגת הפרויקט/קרקע בישיבת הדירקטוריון בחלק מהמקרים, אינה מלווה במסמכים וכדומה, אלא מוצגת בנתונים כלליים הכוללים, בין היתר: מיקום גיאוגרפי ועלויות. בהתאם לכך מתקבלת החלטה על המשך התהליך

וההשקעה בפרויקט. אי הכללת מסמכים תומכים בשלבי ייזום הפרויקט הכולל

עלול לגרום לקבלת החלטות שאינן מבוססות מסמכים ואף מוטעות"

• העתק טיוטת דו"ח הביקורת לחודש דצמבר 2008 מצורף לכתב התביעה כנספת 45

ג.1. הנתבע 3 – סמנכ"ל הכספים מר שמואל זונטג

158. כמפורט לעיל בתובענה זו, הנתבע 3 מר שמואל זונטג, כיהן כסמנכ"ל הכספים של החברה בין 18.6.2007 ועד לקריסת החברה באוגוסט 2011. במהלך חלק מתקופה זו וכפי שפורט לעיל, בוצעו מעשי הברחת נכסים, ניהול בתרמית והפרת חובות דיווח וממשל תאגידי תקין ובכלל זה הפרת חובות נאמנות, אמון וזהירות של מר זונטג, בין אחרים, כלפי החברה באופן שהוביל לקריסתה.

159. כמפורט לעיל בתובענה זו, במסגרת הפרקים השונים הדנים בכשלים שנפלו בפעולות נושאי המשרה המשמשים כ"שומרי הסף" של החברה ובמעשיהם ובמתדליהם, התרשל מר זונטג כמעט בכל היבט של מילוי תפקידו כסמנכ"ל הכספים של החברה, לא קיים את החובות המוטלות עליו בדין כנושא משרה בכיר בחברה והמתחייבות מתפקידו. בכלל זה הפר מר זונטג את חובת האמון והזהירות אותן הוא חב לחברה, כנגזר מסמכויותיו ומתפקידו ובכך שאיפשר ו/או לא מנע את ביצוע מעשי המרמה ואת הנזק שנגרם לחברה ונושיה כתוצאה מהם, לרבות אי בדיקת המשמעויות הכספיות הברורות שעלו מן המעשים שתוארו לעיל.

160. לפיכך יש לחייב את מר זונטג לפי סעיף 374 לפקודת החברות בנוזקים שנגרמו לחברה באופן ישיר מפעולותיו ובסך כולל של:

בגין עסקת המניות – פרק א' ₪ 1,600,000

בגין כספים ששולמו לליטה ועו"ד קויתני – פרק ג' ₪ 13,602,640

בגין הפרשי שווי העסקאות שנעשו עם מיד צוק – פרק ד' ₪ 6,931,182

סה"כ ₪ 22,133,822

161. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על חיובו של מר זונטג בכל חובות החברה בהתאם לסעיף 373 לפקודת החברות ולחילופין להורות על חיובו של מר זונטג ביחד ולחוד עם הנתבעים 1-11 בסך של ₪ 22,133,822 בהתאם לסעיף 374 לפקודת החברות.

ג.2. הנתבע 4 - עו"ד בלפור קויתני

162. כמפורט בפרק ג' לתובענה זו לעיל, עוה"ד בלפור קויתני שימש כנושא משרה דה פקטו בחברה וניהל בפועל את ענייני הפרויקט בבאר שבע, מנכסיה העיקריים של החברה. לחילופין, יש להטיל עליו אחריות כשל נושא משרה.

163. המונח "נושא משרה" הינו מונח פתוח ובלתי מוגדר, ועל בית המשפט הנכבד למלא אותו תוכן על פי נסיבותיו המיוחדות של המקרה המובא בפניו. כך, למשל, ישנם בעלי תפקידים אשר מכוח עצם תוער משרתם יחשבו כנושאי משרה, וישנם בעלי תפקידים אשר בשל מכלול הנסיבות הספציפיות, כגון: מעמדם והשפעתם בחברה, הסמכויות והכוח שריכזו בידם בפועל, מהות התפקידים שהוטלו עליהם, אופי העסקתם, ונסיבות נוספות יחשבו כנושאי משרה בחברה, יהא תואר משרתם אשר יהא. ראה

לעניין זה רע"א 294/88 רכטר ואח' נ' מפרק חיים שכטר חברה לבניין והשקעות בע"מ ואח' פ"ד מו(1) 362

164. למעלה מכך, לבית המשפט יש את הגמישות לבחון בכל מקרה ומקרה את פעולותיו והתנהגותו של מי שהיה שותף בניהול העסק (ראה בעניין זה צ. כהן פירוק חברות (2000) בעמ' 747), כאשר הגדרת המרמה היא למעשה הגדרה רחבה המכסה כל התנהגות אשר יש בה משום דופי מוסרי המעיד על אי ושר ממשי בהתאם למושגים המקובלים בעולם המסחר (ע"א 3016/90 ארנייך נ' ד"ר יעקב נאמן, תק-על 94(3) 904).

165. משכך הדבר ובהיותו עו"ד קוויתי נושא משרה דה פקטו בחברה, חלים עליו כל החובות המוטלים על נושא משרה חברה לרבות חובת האמונים והזהירות מכוח סעיפים 252 ו-254 לחוק החברות.

166. לא זו אף זו, בשל העובדה כי עו"ד קוויתי שימש בפועל הן כבא כוחה של החברה והן כבא כוחה של טללי הנגב, בכך יצג שתי חברות להן אינטרסים מנוגדים כמפורט בפרק ב' לאדן השלישי לעיל, בעל התפקיד סבור כי במהלך עבודתו הפר עו"ד קוויתי את כללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986, שכותרתה "ניגוד אינטרסים" אשר קובעת במסגרת תקנה 14, כדלקמן:

"(א) לא ייצג עורך דין לקוח, לא יקבל על עצמו לייצגו ולא ימשיך בייצוגו, אם קיים חשש שלא יוכל למלא את חובתו המקצועית כלפיו, בשל עניין אישי שלו, או בשל התחייבות או חובת נאמנות שיש לו כלפי אחר...."

167. בעניינינו, עו"ד קוויתי פעל בניגוד עניינים הן בקשר עם ייצוגו את טללי הנגב ואת החברה בהליכים לקבלת החזרי ההיטלים מול עיריית באר שבע מחד וההליכים לרישום הזכויות על שם החברה מאידך כאשר ברור כי הא בהא תליה.

168. כמו כן, פעל עו"ד קוויתי בניגוד עניינים ברור בקשר עם ניהולו בפועל את פרויקט הנכס בעצמאות באמצעות חברת ליטה שבבעלות אשתו. במסגרת זו, על פי החשד, פעל עו"ד קוויתי להגדלת העלויות והשקעות החברה בפרויקט על מנת לגזור לעצמו ולביתו שכר "פיקוח" גבוה יותר לאורך שנים.

"כללי האתיקה אוסרים המצאות במצב שבו יש חשש לניגוד עניינים, בין אם בפועל נגרם ניגוד עניינים ובין אם לאו (בד"א 32/11 לשכת עורכי הדין נגד עו"ד מזרחי, פדאור אתיקה, 1.6.12). המבחן לקיומו של ניגוד עניינים הוא מבחן אובייקטיבי, מצד אחד לא כל חשש ערטילאי יוצר ניגוד עניינים, ומצד שני סברתו הכנה של עורך הדין שאינו בניגוד עניינים אינה מהווה הגנה (בד"א 29/10 עו"ד פרייליך נ' לשכת עורכי הדין, פדאור אתיקה, 5.8.10). האיסור על ניגוד עניינים אינו ממוקד בשאלת מראית העין אלא במניעה של שימוש במידע או של ייצוג שני צדדים באותה פרשה, באופן שמבקש למנוע את הרע בטרם יארע...."

נושא אחר של ניגוד עניינים עולה ממעורבותו האישית של עורך הדין בפרשה. מקום בו יש לעורך הדין אינטרס עצמאי ונפרד משל הלקוח שעלול לעמוד בסתירה לאינטרס של הלקוח, הוא אינו יכול לייצג את הלקוח. גם כאשר האינטרס שלו סמוי מעין אך גם כאשר הוא גלוי זאת מכוח כלל 14(א) לכללי האתיקה" (ראה עו"ד דרור ארד-אילון, "ניגוד עניינים אצל עורכי דין", אתיקה מקצועית גיליון 48, אוקטובר 2012).

169. מן המקובץ לעיל ובשים לב לפעולות שביצע עו"ד קויתי ולחלק הפעיל שלקח בניהול החברה ועסקיה ובפרט ניהול הפרויקט בבאר שבע כמפורט בתובענה זו לעיל, עולה בבירור כי עו"ד קויתי הינו נושא משרה דה-פקטו בחברה, אשר ידע (ואף היה מעורב אישית) ב"עסק של החברה אשר התנהל מתוך כוונה לרמות את נושיה או את נושיו של אדם אחר או לכל מטרת מרמה" כלשון סעיף 373 לפקודת החברות התשמי"ג - 1983. בעל התפקיד מבקש להדגיש את האמור בשים לב למשלח ידו של הנתבע 4 והיותו עורך דין עליו חלות חובות אתיות מוגברות כמתואר לעיל. לא למותר לציין כי עו"ד קויתי הפר ברגל גסה את חובותיו האתיות ונמצא באופן מובהק בניגוד עניינים אשר הוביל לפגיעה חמורה בחברה.

170. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על חיובו של עו"ד קויתי בהיותו נושא משרה בחברה בכל חובות החברה בהתאם לסעיף 373 לפקודת החברות וכן להורות על חיובו של עו"ד קויתי ביחד ולחוד עם הנתבעים 1-11 בסך של 10,141,425 ₪ בהתאם לסעיף 374 לפקודת החברות.

3.ג. הנתבעים 5-11 - חברי דירקטוריון החברה

171. אשר לאחריות דירקטוריון החברה הרי אלו לא פעלו כפי שמתבקש מדירקטורים סבירים ולא פיקחו באופן אמיתי, ישיר ומעשי על הדרך בו הזרוע הביצועית (מנכ"ל ונושאי משרה אחרים בתאגיד) מבצעת את תפקידה, לא דרשו ולא בדקו את כל הנתונים הנדרשים ואף לא דרשו ולא קיבלו ייעוץ והכוונה מתאימים; למעשה הם שימשו כ"חותמת גומי", לפעולותיהם ומאווייהם המעוולים של בעלי השליטה.

172. לאור כל המפורט בתובענה זו לעיל נעלה מכל ספק כי חברי דירקטוריון החברה, כשלו כישלון חרוץ בפיקוח על התנהלות החברה. מעבר לעובדה שעלתה במהלך החקירות לפיה דרך קבלת ההחלטות המהותיות בחברה הייתה לקויה.

173. לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד

להורות על חיובם של הנתבעים 5-11 בהתאם לסעיף 374 לפקודת החברות כמפורט להלן ובהתאם למועדי כהונתם והפעולות הפסולות שבוצעו בהם.

173.1. הנתבעת 5 – הגב' מיכאלה שמיר צ'טרופ – כיהנה כחברת דירקטוריון החברה בתקופה שבין 16.10.2006 – 4.1.2010 ולפיכך חבה בחובות החברה בגין פעולות שבוצעו בהיעדר פיקוח וברשלנות בסך של 22,133,822 ₪.

173.2. הנתבע 6 – מר יוסף פלד – כיהן כדירקטור חיצוני בחברה בתקופה שבין 23.11.2006 – 29.6.2008 ולפיכך חב בחובות החברה בגין פעולות שבוצעו בהיעדר פיקוח וברשלנות בסך של 13,602,640 ₪.¹⁷

173.3. הנתבע 7 – מר אפרים איצקוביץ' – כיהן כחבר דירקטוריון בחברה בתקופה שבין 26.3.2007 – 25.5.2008 ולפיכך חב בחובות החברה בגין פעולות שבוצעו בהיעדר פיקוח וברשלנות בסך של 13,602,640 ₪.¹⁸

¹⁷ ראה פירוט בפרק ג' לאדן השלישי לעיל.

¹⁸ ראה פירוט בפרק ג' לאדן השלישי לעיל.

173.4. הנתבע 8 – מר יובל טוביאס – כיהן כסמנכ"ל הכספים בחברה בתקופה שבין 26.3.2007 – 20.6.2007 ולאחר מכן כחבר דירקטוריון בחברה בתקופה שבין 28.8.2007 – 4.1.2010 ולפיכך חב בחובות החברה בגין פעולות שבוצעו בהיעדר פיקוח וברשלנות בסך של 22,133,822 ₪.

173.5. הנתבע 9 – מר רפאל ליטמן – כיהן כחבר דירקטוריון בחברה בתקופה שבין 28.8.2007 – 11.1.2011 ולפיכך חב בחובות החברה בגין פעולות שבוצעו בהיעדר פיקוח וברשלנות בסך של 22,133,822 ₪.

173.6. הנתבעת 10 – הגב' רויטל גיגי – כיהנה כדירקטורית חיצונית בחברה בתקופה שבין 3.2.2008 – 10.6.2010 ולפיכך חבה בחובות החברה בגין פעולות שבוצעו בהיעדר פיקוח וברשלנות בסך של 22,133,822 ₪.

173.7. הנתבעת 11 – הגב' עדי אברמוביץ' – כיהנה כדירקטורית חיצונית בחברה בתקופה שבין 4.9.2008 – 12.5.2011 ולפיכך חבה בחובות החברה בגין פעולות שבוצעו בהיעדר פיקוח וברשלנות בסך של 22,133,822 ₪.

174. מבדיקות שערך בעל התפקיד הסתבר כי לחברה היו פוליסות אחריות דירקטורים תקפות עד לשנת הפעילות האחרונה שקדמה למתן צו הפירוק, אלא שהפוליסות האמורות לא חודשו על ידי החברה. קיומן של פוליסות בתוקף יכול היה לכסות לפחות חלק מהנזקים הרובצים לאחרייתם של נושאי המשרה ולהוות מקור חשוב להגדלת קופת הנושים. יש לציין כי בתקופה שקדמה למינוי בעל התפקיד התנהלו בין החברה לבין מחזיקי אגרות החוב של החברה מגעים וניסיונות לסכם על הסדר חוב מוסכם וכולל. ככל הנראה סברו בעלי השליטה וחברי הדירקטוריון כי יהיה בהסדר החוב כדי לפתור אותם מאחרייתם למחדלים ולפעולות המרמה שביצעו, עם זאת, היעדר פוליסת הביטוח הנו רשלני כשלעצמו, מאחר והוא פוגע במצבת הנכסים של החברה וביכולתם של הנושים להיפרע את חובם ועל כן היו צריכים בעלי השליטה, חברי הדירקטוריון ונושאי המשרה לתת את הדעת.

אדו חמישי: הטיעון המשפטי לחיוב הנתבעים 1-11 לפי סעיפים 373 ו-374 לפקודת החברות

175. סעיף 373(א) לפקודה קובע כדלקמן:

"(א) נתן בית המשפט צו פירוק, יקבע דיון בשאלה אם עסק של החברה התנהל תוך כוונה לרמות את נושיה או את נושיו של לאדם אחר או לכל מטרת מרמה. התברר בדיון כאמור, או לאחר מכן במהלך פירוקה של החברה, כי עסק של החברה התנהל כאמור, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הכונס הרשמי או המפרק או כל נושה או משתתף של החברה ואם נראה לו נכון לעשות כן, להצהיר שכל נושא משרה שלה, שהיה ביוזעין שותף בניהול העסק ישא באחריית אישית ללא הגבלה לחבוייתה של החברה, כולן או מקצתן, כפי שיורה בית המשפט; לענין סעיף זה. "נושא משרה" - בין בהווה ובין בעבר, לרבות כל מי שנושאי המשרה היו רגילים לפעול לפי הנחיותיו או הוראותיו."

176. הוראת סעיף 373(א) לפקודה קובעת ארבעה תנאים לחיוב נושא משרה ובעל השליטה בחברה בחובותיה כלפי נושיה: (א) החברה מצויה בהליכי פירוק; (ב) הבקשה הוגשה על ידי הכונס הרשמי, או המפרק או כל נושה של החברה ומתייחסת למי ששימש נושא משרה בחברה; (ג) עסק של החברה

התנהל תוך כוונה לרמות את נושיה או לכל מטרת מרמה; (ד) נושא המשרה הנתבע היה ביודעין שותף לניהול העסק;

לעניין התנאים לפי סעיף 373 לפקודה ראה ע"א 7516/02 פ"ד נ' ר"ח יוכמן (2005), פ"ד ס(1), 69 (להלן: "עניין יוכמן"). באותו עניין אף נקבע, כי בהתקיים תנאי סעיף 373 לא חלה דרישה לקיומו של קשר סיבתי בין התרמית לבין פירוקה של החברה או לבין הנזקים שנגרמו לחברה או לנושים.

177. וכך מורנו סעיף 374 לפקודה:

"התברר תוך פירוקה של חברה שאדם שהשתתף בייזומה או בייסודה או שהיה או הינו נושא משרה בה או כונס נכסים, מפרק או מפרק זמני שלה, השתמש שלא כהוגן בכסף או בנכס של החברה, או עיכבם אצלו, או נעשה חב או אחראי עליהם, או עשה מעשה שלא כשורה או שלא כדין במשא ומתן הנוגע לחברה, רשאי בית המשפט, לפי בקשת הכונס הרשמי, המפרק, נושה או משתתף, לחקור בדבר התנהגותו של האדם ולכפות עליו החזרת הכסף או הנכס או חלק מהם בצירוף ריבית בשיעור שייראה לבית המשפט, או לכפות עליו תשלום כסף לזכות החברה ככל שייראה לבית המשפט כפיצוי על מעשיו, ואין נפקא מינה אם העבדין עלול להיתבע עליהם בפלילים"

178. בהלכה הפסוקה נקבעו שני תנאים להחלת הוראת סעיף 374 לעיל.¹⁹

178.1. שימוש לרעה בתפקיד על ידי נושא משרה בחברה או מי שהשתתף בייזומה או בייסודה של החברה באמצעות ביצוע אחד מהמעשים המנויים בסעיף ובעניינו שימוש שלא כהוגן בכסף או בנכס של החברה וכן מעשים שאינם כשורה במשאים ומתנים הנוגעים לחברה;

178.2. כתוצאה מן הפעולה נגרם לחברה נזק או הפסד.

179. בהלכה שניתנה לאחרונה על ידי כבוד בית המשפט העליון בעניין ע"א 7307/11 חיים וייס נ' רמת איתרי ואח' (פורסם בנבו, ניתן ביום 17.9.13) נקבע, כי:

"לצורך תחולתו של סעיף 374 לפקודת החברות תיחשב התנהגות "שלא כהוגן" מצד נושא משרה בתאגיד – ועמותה בכלל זה – כל התנהגות שיש בה משום הפרת חובות הזהירות וחובות האמון בהן חב נושא המשרה כלפי התאגיד"

180. עסקאות המניות והמשרדים כמתואר בפרק א' לתובענה זו, בלא כל תכלית עניינית וכלכלית לטובת החברה ותוך שימוש בכספי החברה לתשלום למקורבים לבעלי השליטה, מהוות שימוש לרעה באישיותה המשפטית של החברה וניצול קופתה הנפרדת, לכאורה, מקופתם של בעלי השליטה. כל זאת תוך ניצול "מסך ההתאגדות" של החברה שמטרתו להפריד בין פעולות שנעשו לטובת החברה לבין פעולותיהם של בעלי השליטה בה. מעשיהם של בעלי השליטה גרמו לטשטוש מסך ההתאגדות ולפגיעה בחברה.

181. אלא מאי? בעניינינו מעשיהם של בעלי השליטה מהווים גם ניצול לרעה של מסך ההתאגדות, באופן שיש בו כדי להרים את מסך ההתאגדות ולחשוף את בעלי השליטה לאחריות ולנשיאה בהתחייבויות

¹⁹ עוד ראה לעניין זה ע"א 125/89 ר"ח עובדיה בלס נ' ערן פילובסקי ואח', פ"ד מו (4) 441 (1992); פשי"ר (ח"י) 656/04 ס.ב.ג.ב. השקעות ופיתוח בע"מ נ' בנק הפועלים (פורסם בנבו, ניתן ביום 4.7.2005);

החברה, **וגם** ובנפרד כדי להטיל אחריות אישית על בעלי השליטה והרתבת מעגל היריבויות מעצם כניסתה של החברה לחדלות פירעון ומינוי מפרק לחברה. הנה כי כן, תכליתם של סעיפים 373 ו-374 מוגשמת בעניינינו תוך שימוש בשתי הגישות הפרשניות למקור הסנקציות.

182. עירוב הנכסים בו נקטו בעלי השליטה ניבט מהתיאור העובדתי המפורט בפרק ב' לעיל. העדפת המקורבים לבעלי השליטה ולנושאי המשרה ובכלל זה העסקתה התמוהה של חברת ליטה כמנהלת הפרויקט בבאר שבע אף היא לא משתמעת לשני פנים ומהווה ניצול לרעה של בעלי השליטה את מעמדם ומנהג בקופת החברה כבקופתם האישית תוך התעלמות מופגנת מנושי החברה ומכל כללי התנהלות תאגידית תקינה.

183. חילוץ השקעתו של מר מסאסא כאמור, מהווה הלכה למעשה העדפה פסולה של מר מסאסא על פני נושיה האחרים של החברה, במימון קופת החברה (בעקיפין דרך עו"ד גיא אופיר). התנהלות זו שנועדה, בין היתר, לשפר את מצבם של הנתבעים ואו מקורביהם, שלא כדין על חשבון החברה ונושיה ערב קריסתה של החברה, כשהנתבעים ידעו בוודאות שאין סיכוי סביר שהנושים ובהם מחזיקי אגרות החוב של החברה יקבלו את כספי השקעתם, הוכרה בפסיקה כניהול עסקים **בתרמית**.

184. בהעדפתם של הנתבעים לחלץ באמצעות נכסי החברה את מקורביהם מהשקעת הכספים בחברה, בעוד הם מודעים היטב לכך שהחברה עצמה עומדת על סף חדלות פירעון מוחלטת וזקוקה בעצמה להברה, יש, כאמור, העדפת נושים וריקון החברה מנכסיה. בהקשר זה ראוי לחזור ולהדגיש, כי אין עסקינן במעשה בודד או חד פעמי של הנתבעים אלא חולה בשרשרת מעשית שיטתית של הנתבעים לריקון החברה מנכסיה ולהעדפת מקורבים.

185. הפסיקה יצקה תוכן למונח "תרמית" וקבעה מה הם אותם מקרים בהם תיחשב פעולת נושא המשרה כעולה כדי תרמית, ובין היתר: גלגול חוב המביא לסחרור חובות תוך הגדלת מעגל ההתחייבויות והחייבים; הימנעות מניהול ספרים מתוך כוונה להסתיר פעולות שנעשו ערב פירוק החברה; **הברחת נכסים מפני נושים**; פירעון של חובות החברה שנושא המשרה ערב להם אישית במטרה לשחרר מחבותו על חשבון יתר הנושים; **העברת רכושה של החברה (עובר להכנסה להליכי פירוק) לחברה אחרת שבשליטת נושא המשרה וזאת ללא תמורה או בתמורה חלקית** שעה שהחברה חייבת כסף לנושים ועוד. ראה לעניין זה ע"א 4747/93 דומת טקסטיל בע"מ (בפירוק) נ' ביטי (1996), פ"ד (2) 27 ועניין יוכמן לעיל.

186. אין חולק, כי הנתבעים 1-4 בניצוחו של מר ויצמן שירי, פעלו לצורך ניצול מסך ההתאגדות של החברה וזאת בין היתר, על מנת לקדם את האינטרסים של בעלי השליטה בה. אין ספק כי פעולות אלו של נושאי המשרה אשר ראו את הידרדרותה של החברה אך לא נקטו בכל פעולה אקטיבית לצורך הפסקת המהלכים בהם נקטו בעלי השליטה לקידום טובתם האישית על חשבונה של החברה ונושיה, עולים בנסיבות חמורות אלו, לכדי ביצוע תרמית והברחת נכסים בחברה.

187. לאור האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן פסק דין הצהרתי הקובע כי יש לחייב את הנתבעים 1-4 ביחד ולחוד (כמפורט לעיל) בכל חובות החברה, וזאת על פי הוראות סעיף 373 לפקודה.

188. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על חיובם של הנתבעים 1-11, בעלי השליטה, חברי הדירקטוריון ונושאי המשרה (בכח ובכופעל) בחברה, בהתאם לסעיף 374 לפקודת החברות אשר נועד, בין היתר, ליתן הגנה לנושים וליצור דרך מהירה ויעילה לחייב נושאי משרה שחטאו בהשבת כספים לחברה (ראה עניין יוכמן לעיל).

189. במקרה דנן, סבור בעל התפקיד כי לאור חומרת מעשיהם של נושאי המשרה ובעלי השליטה, ולאור העובדה כי אופן ניהול החברה מעיד באופן ברור על העדפת נושאי המשרה ובעלי השליטה ו/או מקורבים להם על פני טובת החברה ונושיה, תוך ביצוע עסקאות אשר גרעו מקופת החברה סכומים נכבדים ועירוב נכסים ברור בין החברה לחברה פרטית בשליטתו של שירי - המקרה דנן הינו מקרה קלאסי המצדיק את החלת סעיף 373 לפקודת החברות ומתן פסק דין המצהיר כי על הנתבעים 1-4 לשאת במלוא חובות החברה, כפי שייבדקו באמצעות תביעות חוב אשר יוגשו לתיק הפירוק ויאושרו על ידי בית המשפט של פירוק.

190. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בסכומים המפורטים לעיל ולהלן:

הנתבע 1 – מר יונה שמש	22,133,822 ₪ (ביחד ולחוד)
הנתבע 2 – מר ויצמן שירי	22,133,822 ש"ח (ביחד ולחוד) 993,000 ₪ (ראה סעיף 152 לעיל)
הנתבע 3 – מר שמואל זונטג	22,133,822 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבע 4 – עו"ד בלפור קויתי	13,602,640 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבעת 5 – הגב' מיכאלה שמיר-צ'ירטוף	22,133,822 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבע 6 – מר יוסף פלד	13,602,640 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבע 7 – מר אפרים איצקוביץ	13,602,640 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבע 8 – מר יובל טוביאס	22,133,822 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבע 9 – מר רפאל ליטמן	22,133,822 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבעת 10 – הגב' רויטל גיגי	22,133,822 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבעת 11 – הגב' עדי אברמוביץ	22,133,822 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבע 12 – עו"ד גיא אופיר	1,600,000 ש"ח
הנתבעת 13 – טללי הנגב בע"מ	1,256,352.30 ש"ח
הנתבעת 14 – ליטה השקעות וניהול נכסים בע"מ	13,602,640 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבעת 15 – מ.י.ד. צוק עבודות קבלניות בע"מ	6,931,182 ש"ח (ביחד ולחוד)
הנתבע 16 – דוד מסאסא	6,931,182 ש"ח (ביחד ולחוד) 1,500,000 ₪ (ראה סעיף 135 לעיל)

191. משיקולי אגרה, התובע מעמיד את הסעדים הכספיים (ואלו בלבד) הנתבעים בתובענה זו על סך של 15,000,000 מיליון ₪ בלבד.

192. את הסכומים הנ"ל מתבקש בית המשפט הנכבד להורות לנתבעים לשלם לבעל התפקיד (ביחד ולחוד) בתוספת ריבית והפרשי הצמדה כדין, מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל וכן לשאת בהוצאות המשפט ובשכר טרחת בעל התפקיד, הכל בתוספת ריבית והפרשי הצמדה ומע"מ כדין.

יבגניה גלוחמן, עו"ד

מ.ר. 63564

ענבר חכימיאן-נהרי, עו"ד

מ.ר. 57235

יואל פרייליך, עו"ד

מ.ר. 23000

היום, 10 לפברואר 2014.

תוכן עניינים לכתב בי-דין

מספר עמוד מספר	שם הנספח	מספור
1	העתק דו"ח החקירה שהגיש בעל התפקיד ביום 20.2.13 לבית המשפט המחוזי בתל אביב (כבי השי איתן אורנשטיין) בפר"ק 48425-07-11	1
29	העתק דוח מידי בדבר החזקות בעלי עניין ונושאי משרה בניירות ערך של החברה מיום 29.3.2011	2
35	העתק כריכת תסקיף ההנפקה של החברה	3
249	העתק צו הפירוק מיום 8.8.11 (החלטת כבי השופט א. אורנשטיין)	4
251	העתק הסדר הנושים	5
306	העתק החלטת בית המשפט הנכבד המורה על אישור הסדר הנושים	6
307	העתק הדיווחים המיידים המודיעים על מינויים וסיום כהונתם של הדירקטורים	7
350	העתק הסכמי המכר מיום 4.11.08	8
357	העתק הסכמי הביטול מיום 27.4.09	9
362	העתק בקשה מסי 23	10
390	העתק תגובת עו"ד אופיר לבקשה מסי 23	11
434	העתק הסכם מכירת המניות השני	12
435	העתק תדפיס רכישת המניות מיום 3.6.08 ומיום 25.6.08	13

437	העתק הסכם מכירת המניות מיום 22.10.08	14
438	העתק הסכם השותפות בין עו"ד אופיר למר שמש	15
440	העתק דיווח מיידי של החברה מיום 6.11.08 ותכתובת דוא"ל עם עו"ד חת מיום 30.7.13	16
444	העתק החשבונית	17
445	העתק הסכם המכר מיום 8.2.07	18
460	העתק דוח מיידי מיום 28.1.2007 בדבר העסקה כולל חוות דעת שמאי שעל פיו הוערך הנכס	19
527	העתק תדפיס רשם החברות של טללי	20'א
532	העתק סעיף 8.1.7 לתשקיף החברה מיום 21.5.2007, בו צוין כי החברות שמכרו את הנכסים לחברה (לרבות הנכס בבאר שבע) היו בשליטת הנתבע 1 - מר יונה שמש	20'ב
534	העתק מכתבו של עו"ד קויתי מיום 21.12.08	21
535	העתק מההסכם שנחתם בין טללי הנגב לעירייה ביום 6.2.2011	22
538	העתק פניית עו"ד קויתי לעירייה מיום 2.11.2011 (כשלושה חודשים לאחר מתן צו הפירוק)	23
539	העתק תגובת טללי הנגב, תגובת עיריית באר שבע ותשובת בעל התפקיד לבקשה מס' 16	24
554	העתק כרטסת הנהלת החשבונות של חיובי חובה וזכות לטללי הנגב אצל החברה	25
558	העתק חוות דעת המהנדס דוב דוד	26

571	צילום העמודים הרלוונטיים בתשקיף החברה מיום 21.5.2007 במסגרתם הוצג הפרויקט וצפי השלמתו וכן דיווח מיידי על חתימת הסכמי השכירות עם הבנק מיום 20.2.2008	27
578	העתק תדפיס רשם החברות של ליטה	28
580	העתק הסכם ההתקשרות עם ליטה	29
581	העתק הסכם השכירות בין החברה בחתימתו של עו"ד קויתי לבין חברת בנייני הבנק בע"מ מצורף לשם הדוגמא	30
589	העתק ניתוח כרטסת הנהלת החשבונות של ליטה אצל החברה	31
590	העתק פניית בעל התפקיד לוקסמן גוברין מיום 4.12.13 והעתק תגובת וקסמן גוברין מיום 8.12.13	32
595	העתק קבלה מיום 25.6.2007, המעידה על העברת הכספים לידי עו"ד קויתי, העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון של החברה מיום 28.8.07 והעתק כרטסת הנהלת החשבונות של ליטה אצל החברה והעתקי חשבוניות שהנפיקה ליטה לחברה מיום 20.9.07	33א - 33ד
601	העתק הדיווח המיידי של החברה מיום 26.11.2009	34
604	העתק החלקים הרלוונטיים מהדו"חות הכספיים של החברה לרבעון השלישי לשנת 2009 וכן החלקים הרלוונטיים מתוך דו"ח שנתי לשנת 2009	35
611	תדפיס רשם החברות של חברת מיד צוק	36
613	העתק זיכרון הדברים מיום 29.11.09 והעתק הסכמי המכר מיום 15.3.10 ומיום 16.3.10	37
643	העתק הדיווח המיידי מיום 23.3.2010 בדבר ההתקשרות בהסכמי המכר	38

646	העתק הקטעים הרלוונטיים מתוך הדו"ח השנתי של החברה לשנת 2009 בו ציינה את ההפסדים כתוצאה מהמכירות הנ"ל	39
649	העמודים הרלוונטיים מהדו"ח הכספי של החברה לרבעון השלישי של שנת 2009 והעתק שידורי הבורסה במועדים הרלוונטיים	40
656	העתק עמוד 95 לתשקיף החברה מיום 21.5.2007, המפרט את ההקצאה למר מסאסא, והעתק הסכם הקצאת המניות מחודש ינואר 2007	41
663	העתק דיווח החברה מיום 28.10.2009	42
665	העתק דיווח החברה מיום 9.11.2010	43
668	העתק פניית בעל התפקיד לשירי מיום 8.5.2012	44
669	העתק טיוטת דו"ח הביקורת לחודש דצמבר 2008	45